

Міністерство охорони здоров'я України
Полтавський державний медичний університет

Кафедра біологічної та біоорганічної хімії

«УЗГОДЖЕНО»

Гарантом освітньо-професійної програми
«Стоматологія»

«ЗАТВЕРДЖЕНО»

Головою вченої ради
факультету медичного №2

СИЛАБУС

БІОЛОГІЧНА ТА БІООРГАНІЧНА ХІМІЯ

Обов'язкова навчальна дисципліна

рівень вищої освіти
галузь знань
спеціальність

другий (магістерський) рівень вищої освіти
I Охорона здоров'я та соціальне забезпечення
II Стоматологія
(нормативний термін навчання)
магістр стоматології

кваліфікація освітня

лікар-стоматолог

кваліфікація професійна

освітньо-професійна програма
форма навчання

221 «Стоматологія»
денна

курс(и) та семестр(и) вивчення навчальної
дисципліни

II курс, III-IV семестри

«УХВАЛЕНО»

на засіданні кафедри
біологічної та біоорганічної хімії

Полтава – 2025

ДАНІ ПРО ВИКЛАДАЧІВ, ЯКІ ВИКЛАДАЮТЬ НАВЧАЛЬНУ ДИСЦИПЛІНУ

Прізвище, ім'я, по батькові викладача (викладачів), науковий ступінь, учене звання	Непорада Каріне Степанівна., д.мед.н., проф., Нетюхайло Лілія Григорівна, д.мед.н. проф., Білець Марина Володимирівна, к.б.н., доц., Омельченко Олександр Євгенійович, к.мед.н., доц., Микитенко Андрій Олегович, к.мед.н., Хміль Дмитро Олександрович, к.б.н., Котвицька Аліна Анатоліївна, PhD, Тихонович Ксенія Володимирівна, PhD, Цебенко Марина Олександрівна
Профайл викладача (викладачів)	https://biohim.pdmu.edu.ua/team
Контактний телефон	0965982552
E-mail:	biochemistry@pdmu.edu.ua
Сторінка кафедри на сайті ПДМУ	https://biohim.pdmu.edu.ua

ОСНОВНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Обсяг навчальної дисципліни

Кількість кредитів / годин – 8,0/240, із них:

Лекції (год.) – 32

Практичні (семінари) (год.) – 96

Самостійна робота (год.) – 112

Вид контролю - Екзамен

Політика навчальної дисципліни

Політика навчальної дисципліни «Біологічна та біоорганічна хімія» визначається системою вимог, на які викладачі кафедри звертають увагу здобувачів вищої освіти при вивченні дисципліни та ґрунтується на засадах академічної доброчесності. Перш за все, це вимоги стосовно правил поведінки: відвідування занять без запізнь, відключення телефонів під час проведення заняття, так як це відволікає від учбового процесу і не дає можливість об'єктивно оцінити студента. До практичних занять здобувачі вищої освіти повинні готуватись заздалегідь, під час заняття повинні проявляти активну участь в обговоренні теми, використовуючі отримані знання. Велика увага приділяється неприпустимості використання додаткових джерел інформації під час практичних занять, підсумкового модульного контролю або семестрового екзамену. Своєчасне відвідування занять без пропусків – запорука успішного засвоєння матеріалу з біологічної та біоорганічної хімії.

При організації освітнього процесу на кафедрі біологічної та біоорганічної хімії викладачі і здобувачі вищої освіти діють відповідно до:

Положення про організацію освітнього процесу в Полтавському державному медичному університеті.

Положення про академічну доброчесність здобувачів вищої освіти та співробітників Полтавського державного медичного університету.

Правил внутрішнього розпорядку для здобувачів вищої освіти Полтавського державного медичного університету.

Положення про організацію та методику проведення оцінювання навчальної діяльності здобувачів вищої освіти в Полтавському державному медичному університеті.

Положення про апеляцію результатів підсумкового контролю знань здобувачів вищої освіти.

Порядок перезарахування дисциплін, визначення академічної різниці та порядок складання академічної різниці в ПДМУ визначено в «Положенні про порядок перезарахування навчальних дисциплін та визначення академічної різниці в Полтавському державному медичному університеті».

Положення про неформальну та інформальну освіту учасників освітнього процесу Полтавського державного медичного університету.

З вищевказаними документами можна ознайомитись на сторінці навчального відділу:

НОРМАТИВНІ ДОКУМЕНТИ
(<https://www.pdmu.edu.ua/n-process/department-npr/normativni-dokumenty>)

Опис навчальної дисципліни (анотація):

навчальна дисципліна «Біологічна та біоорганічна хімія» викладається для студентів другого курсу протягом двох семестрів. Вивчається хімічна природа речовин, які входять до складу організму людини, перетворення цих речовин, зв'язок цих перетворень із діяльністю органів та тканин, механізми регуляції цих процесів в нормі та патології. Особлива увага приділена вивченню біохімії органів порожнини рота, біохімічним механізмам розвитку карієсу, пародонтиту, флюорозу. Дисципліна включає розділи: статична біохімія (хімічний склад речовин); динамічна (обмін речовин та його регуляція), функціональна (особливості перетворення речовин в різних тканинах та органах).

Пререквізити і постреквізити навчальної дисципліни (міждисциплінарні зв'язки)

Біологічна та біоорганічна хімія як навчальна дисципліна:

Пререквізити: базується на вивченні студентами латинської мови та медичної термінології, анатомії людини, гістології, цитології та ембріології, медичної хімії, біології (молекулярна біологія).

Постреквізити: а) закладає основи вивчення студентами патофізіології, фармакології, пропедевтики клінічних дисциплін, що передбачає інтеграцію викладання з цими дисциплінами та формування умінь застосовувати знання з біологічної та біоорганічної хімії, насамперед біохімічних процесів, які мають місце в організмі здорової та хворої людини, в процесі подальшого навчання і професійної діяльності;

в) закладає основи клінічної діагностики найпоширеніших захворювань, моніторингу перебігу захворювання, контролю за ефективністю застосування лікарських засобів та заходів, спрямованих на профілактику патологічних процесів.

Мета та завдання навчальної дисципліни:

- метою вивчення навчальної дисципліни «Біологічна та біоорганічна хімія» є вивчення біомолекул та молекулярної організації клітинних структур, загальних закономірностей ферментативного каталізу та біохімічної динаміки перетворення основних класів біомолекул (амінокислот, вуглеводів, ліпідів, нуклеотидів, порфіринів тощо), молекулярної біології та генетики інформаційних макромолекул (білків та нуклеїнових кислот), тобто молекулярних механізмів спадковості та реалізації генетичної інформації, гормональної регуляції метаболізму та біологічних функцій клітин, біохімії спеціальних фізіологічних функцій.

– основними завданнями вивчення дисципліни є:

- оволодіння знаннями та навичками проводити біохімічні дослідження на виявлення нормальних та патологічних компонентів в біологічних рідинах. Аналізувати результати біохімічних досліджень для діагностики найпоширеніших захворювань людини.
- аналізувати біохімічні процеси обміну речовин та його регуляції в забезпеченні функціонування органів та систем організму людини.
- кінцевою метою є оволодіння знаннями про біохімічні властивості та обмін основних біомолекул в організмі людини в нормі та за умови патологій. Проведення біохімічних досліджень в біологічних рідинах та оцінювання результатів з інтерпретацією клінікодіагностичного значення.

Компетентності та результати навчання, формуванню яких сприяє дисципліна (інтегральна, загальні, спеціальні, матриця компетентностей)

Згідно з вимогами освітньо-професійної програми, дисципліна забезпечує набуття здобувачами вищої освіти *компетентностей*:

- *інтегральні*:

- здатність розв'язувати складні задачі і проблеми у галузі охорони здоров'я за спеціальністю «Стоматологія» у професійній діяльності або у процесі навчання, що передбачає проведення досліджень та/або здійснення інновацій та характеризується невизначеністю умов і вимог.

- *загальні*:

- Вміння виявляти, ставити та вирішувати проблеми з метою забезпечення реалізації цілей сталого розвитку (ЦСР), що визначені ООН.
- Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.
- Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності.
- Здатність застосовувати знання у практичній діяльності.
- Навички використання інформаційних і комунікаційних технологій.
- Здатність до пошуку, опрацювання та аналізу інформації з різних джерел.
- Вміння виявляти, ставити та вирішувати проблеми.

- Здатність працювати в команді.
- Прагнення до збереження довкілля.
- Здатність діяти соціально відповідально та свідомо.
- Здатність реалізувати свої права й обов'язки як члена суспільства, усвідомлювати цінності громадянського (вільного демократичного) суспільства та необхідність його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини та громадянина в Україні.
- Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності й досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця в загальній системі знань про природу і суспільство та в розвитку суспільства, техніки і технологій, використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку й ведення здорового способу життя.
- Здатність ухвалювати рішення та діяти, дотримуючись принципу неприпустимості корупції та будь-яких проявів не доброчесності.
- спеціальні (фахові, предметні):
- Спроможність планувати та проводити заходи із профілактики захворювань органів і тканин ротової порожнини та щелепнолицевої області.
- Спроможність визначати раціональний режим праці, відпочинку, дієти у хворих при лікуванні захворювань органів і тканин ротової порожнини та щелепно-лицевої області.
- Спроможність до організації та проведення скринінгового обстеження в стоматології.
- Спроможність оцінювати вплив довкілля на стан здоров'я населення (індивідуальне, сімейне, популяційне).
- Спроможність ведення нормативної медичної документації.
- Опрацювання державної, соціальної та медичної інформації.

Програмні результати навчання:

- Аналізувати й оцінювати державну, соціальну та медичну інформацію з використанням стандартних підходів і комп'ютерних інформаційних технологій.
- Оцінювати вплив довкілля на стан здоров'я населення в умовах медичного закладу за стандартними методиками.
- Формувати цілі й визначати структуру особистої діяльності на підставі результату аналізу певних суспільних та особистих потреб.
- Дотримуватися вимог етики, біоетики та деонтології у своїй фаховій діяльності.

Результати навчання для дисципліни:

по завершенню вивчення навчальної дисципліни студенти повинні

знати:

- Структуру біоорганічних сполук та їх біологічні функції, які вони виконують в організмі людини.
- Реакційну здатність основних класів біомолекул, яка забезпечує їх функціональні властивості та метаболічні перетворення в організмі.
- Біохімічні механізми виникнення патологічних процесів в організмі людини.
- Особливості діагностики фізіологічного стану організму та розвитку патологічних процесів на основі біохімічних досліджень.
- Особливості будови та перетворень в організмі біоорганічних сполук, як основи їх фармакологічної дії в якості лікарських засобів.
- Біохімічні та молекулярні основи фізіологічних функцій клітин, органів і систем організму людини.

- Функціонування ферментативних процесів, що відбуваються в мембранах і органелах для інтеграції обміну речовин в індивідуальних клітинах.
- Норми та зміни біохімічних показників, що застосовуються для діагностики найпоширеніших хвороб людини.
- Значення біохімічних процесів обміну речовин та його регуляції в забезпеченні функціонування органів, систем та цілісного організму людини.
- Особливості метаболічних процесів в тканинах зуба та слині.

вміти:

- Аналізувати відповідність структури біоорганічних сполук фізіологічним функціям, які вони виконують в організмі людини.
- Інтерпретувати особливості фізіологічного стану організму та розвитку патологічних процесів на основі лабораторних досліджень.
- Аналізувати реакційну здатність вуглеводів, ліпідів, амінокислот, що забезпечує їх функціональні властивості та метаболічні перетворення в організмі.
- Інтерпретувати особливості будови та перетворень в організмі біоорганічних сполук як основи їх фармакологічної дії в якості лікарських засобів.
- Інтерпретувати біохімічні механізми виникнення патологічних процесів в організмі людини та принципи їх корекції.
- Пояснювати основні механізми біохімічної дії та принципи спрямованого застосування різних класів фармакологічних засобів.
- Пояснювати біохімічні та молекулярні основи фізіологічних функцій клітин, органів і систем організму людини.
- Аналізувати функціонування ферментативних процесів, що відбуваються в мембранах і органелах для інтеграції обміну речовин в індивідуальних клітинах.
- Аналізувати результати біохімічних досліджень та зміни біохімічних та ферментативних показників, що застосовуються для діагностики найпоширеніших патологій людини
- Інтерпретувати значення біохімічних процесів обміну речовин та його регуляції в забезпеченні функціонування органів, систем та цілісного організму людини.
- Пояснювати особливості метаболічних процесів в тканинах зуба, слині.
- Аналізувати біохімічні механізми розвитку карієсу, пародонтиту, флюорозу.

Тематичний план лекцій (за модулями) із зазначенням основних питань, що розглядаються на лекції

№№/зп	Назва теми	Кількість годин
Модуль 1. Біологічна та біоорганічна хімія		
Статична біохімія. Ензимологія. Біоенергетика.		
1	<p>Біомолекули – структурні компоненти клітини. Структурна ієрархія в молекулярній організації клітин.</p> <p>Клітина – структурно-функціональна одиниця організму. Будова клітини, поняття «органела клітини». Хімічний склад та функції клітинних органел (ядра, мітохондрій, ендоплазматичного ретикулуму, апарату Гольджі, лізосом).</p> <p>Надмолекулярні комплекси, їх хімічна будова та біологічна роль (мембрани, хроматин, рибосоми, мікротрубочки).</p> <p>Структурні компоненти макромолекул, будова, функції, біологічна роль (глюкоза, пентоза, амінокислоти, вищі жирні кислоти, азотисті основи).</p> <p>Хімічна будова, властивості, біологічна роль макромолекул (білків, полісахаридів, складних ліпідів, нуклеїнових кислот).</p>	2
2	<p>Будова та фізико-хімічні властивостей білків-ферментів. Регуляція ферментативних процесів.</p> <p>Ферменти як біологічні каталізатори реакцій обміну речовин. Будова ферментних білків. Прості і складні ферменти. Методи виділення ферментів з біооб'єктів.</p> <p>Специфічність дії ферментів.</p> <p>Регуляція ферментативних процесів.</p> <p>Регуляція активності ферментів шляхом зміни каталітичної активності ферменту:</p> <ul style="list-style-type: none"> а) алостерична регуляція активності ферментів; б) ковалентна модифікація ферментів; в) активація ферментів шляхом обмеженого протеолізу; г) дія регуляторних білків-ефекторів (кальмодуліну, протеїназ, протеїназних інгібіторів, циклічних нуклеотидів). <p>Регуляція активності ферментів шляхом зміни кількості ферменту. Інгібітори, активатори ферментів.</p>	2
3	<p>Кофактори, коферментні форми вітамінів та їх роль каталітичній активності ферментів.</p> <p>Коферменти. Будова і властивості коферментів. Характеристика та властивості коферментних форм вітамінів В₂, РР, В₆.</p> <p>Кофермент ацилювання (коензим-А) – похідний пантотенової кислоти. Біологічні властивості вітаміну В₃, механізм дії.</p> <p>Коферменти – похідні фолієвої кислоти. Вітамін В_с (фолієва кислота): біологічні властивості, механізм дії.</p> <p>Ліпоева кислота: кофермент у реакціях окислювального декарбоксілювання кетокислот та аеробного окислення глюкози.</p> <p>Кофермент тіаміндіфосфат. Вітамін В₁ (тіамін): будова, біологічні властивості, механізм дії. Кофермент карбоксибіотин. Вітамін Н (біотин):</p>	2

	біологічні властивості, механізм дії. Коферменти – похідні вітаміну В ₁₂ . Вітамін В ₁₂ (кобаламін): біологічні властивості, механізм дії.	
4	Фундаментальні закономірності обміну речовин. Спільні шляхи перетворень білків, вуглеводів, ліпідів. Метаболічні шляхи. Визначити поняття катаболічні, анаболічні та амфіболічні шляхи метаболізму. Екзергонічні та ендергонічні реакції. Три спільні стадії катаболізму біомолекул. Шляхи синтезу АТФ в клітинах: субстратне та окисне фосфорилування. Утворення АТФ в клітинах за анаеробних та аеробних умов. Переваги аеробного окислення поживних сполук. Реакції біологічного окислення: типи реакцій (дегідрогеназні, оксидазні, оксигеназні) та їх біологічне значення. Тканинне дихання. Молекулярні комплекси внутрішніх мембран мітохондрій: НАДН-коензим Q-редуктаза; сукцинат-коензим Q-редуктаза; коензим Q-цитохром с-редуктаза; цитохром с-оксидаза. Шляхи включення відновлювальних еквівалентів у дихальний ланцюг мітохондрій. Окисне фосфорилування. АТФ-синтетаза мітохондрій, будова та принципи функціонування. F ₀ та F ₁ субодиниці АТФ-синтетази, їх функціональне значення. Хеміосмотична теорія окисного фосфорилування – молекулярний механізм генерації АТФ в процесі біологічного окислення.	2
Динамічна біохімія.		
1	Метаболізм вуглеводів. Анаеробне окислення глюкози – гліколіз: ферментативні реакції гліколізу, енергетика, регуляція. Етапи аеробного окислення глюкози, окислювальне декарбоксілювання пірувату. Мультиферментний піруватдегідрогеназний комплекс – особливості функціонування за участю трьох ферментів та п'яти коферментів. Порівняльна характеристика біоенергетики аеробного та анаеробного окислення глюкози. Пентозофосфатний шлях (ПФШ) окислення глюкози; схема, біологічне значення, особливості функціонування в різних тканинах. Метаболічний шлях та ферментативні реакції перетворення фруктози і галактози в організмі людини. Спадкові ензимопатії пов'язані з генетичними дефектами синтезу ферментів метаболізму фруктози і галактози – непереносимість фруктози, фруктоземія, галактоземія. Біосинтез глюкози – глюконеогенез: фізіологічне значення, ферментативні реакції, регуляторні ферменти.	2
2	Метаболізм ліпідів. Шляхи метаболізму ліпідів. Адипоцити жирової тканини та їх роль в обміні ліпідів і біоенергетичних процесах в організмі. Катаболізм триацилгліцеролів: реакції; механізми регуляції активності тригліцеридліпази. Нейрогуморальна регуляція ліполізу за участю адреналіну, норадреналіну, глюкагону, інсуліну. Біосинтез триацилгліцеролів. Шляхи метаболізму ліпідів. Адипоцити жирової тканини та їх роль в обміні ліпідів і біоенергетичних процесах в організмі. Біосинтез холестерину: метаболічні попередники; схема послідовності реакцій. Регуляція синтезу холестерину. Шляхи біотрансформації холестерину: етерифікація; утворення жовчних кислот, стероїдних гормонів, вітаміну D ₃ ; екскреція холестерину з організму.	2

	Роль цитохрому Р-450 в біотрансформації фізіологічно активних стероїдів. Патології ліпідного обміну. Атеросклероз: механізми розвитку, роль генетичних факторів. Атеросклероз як імунозапальний процес.	
3	Метаболізм амінокислот. Шляхи утворення та підтримання пулу вільних амінокислот в організмі людини. Загальні шляхи перетворення вільних амінокислот. Шляхи утворення аміаку. Токсичність аміаку та механізми його знешкодження. Циркуляторний транспорт аміаку (глутамін, аланін). Біосинтез сечовини: ферментні реакції; генетичні дефекти ферментів (ензимопатії) синтезу сечовини.	2
Функціональна біохімія		
1	Гормони: біохімічні та молекулярно-біологічні механізми дії гормонів. Остеотропні гормони. Гормони та інші біорегулятори у системі міжклітинної інтеграції функцій організму людини, їх хімічна природа, класи гормонів: білково-пептидні гормони; гормони - похідні амінокислот; гормони стероїдної природи; біорегулятори - похідні арахідонової кислоти. Мішені гормональної дії; типи реакцій клітин на дію гормонів. Рецептори гормонів: мембранні (іонотропні, метаботропні) та цитозольні рецептори. Біохімічні системи внутрішньоклітинної трансдукції гормональних сигналів. Паратгормон, кальцитонін, кальцитріол.	2
2	Біохімія крові. Фізіологічні та біохімічні функції крові. Протеїнограма, її клінічне значення. Кислотно-основний стан організму людини. Механізми регуляції та підтримки кислотно-основного стану: буферні системи крові, функція легень і нирок.	2
3	Біохімія сполучної тканини. Загальна характеристика морфології та біохімічного складу сполучної тканини. Біохімічна будова міжклітинної речовини пухкої волокнистої сполучної тканини: волокна (колагенові, ретикулярні, еластичні); основна аморфна речовина. Білки волокон сполучної тканини: колагени, еластин, глікопротеїни та протеоглікани. Біосинтез колагену та утворення фібрилярних структур. Складні вуглеводи основного аморфного матриксу сполучної тканини – глікозаміноглікани (мукополісахариди). Патобіохімія сполучної тканини. Біохімічні механізми виникнення мукополісахаридозів та колагенозів, їх клініко-біохімічна діагностика.	2
4	Біохімія кісткової тканини. Фактори ризику остеопорозу. Хімічний склад і метаболізм кісткової тканини. Гормональна регуляція обміну кісткової тканини. Біохімічні тести в діагностиці захворювань кісткової тканини. Поняття про остеопороз і остеомаліцію.	2
5	Біохімія тканин зуба. Хімічний склад тканин зуба. Особливості хімічного складу емалі. Хімічний склад дентину. Хімічний склад цементу. Обмін речовин в тканинах зуба. Гормональна регуляція обміну речовин в тканинах зуба. Роль вітамінів в обміні речовин в тканинах зуба. Процеси мінералізації в тканинах зуба. Ініціатори мінералізації. Особливості мінералізації емалі та різниця між дентином і цементом. Ремінералізуюча дія слини.	2
6	Біомінералізація.	2

	<p>Мінералізація емалі (центри нуклеації, етапи). Ремінералізуюча дія слини. Особливості мінералізації дентину і цементу порівняно з кістковою тканиною. Мінералізація альвеолярної кістки (везикулярна і внутрішньофібрилярна первинна та фібрилярна вторинна мінералізація). Гормональна регуляція обміну кісткової тканини (паратин, кальцитонін, кальцитріол, паратгормон, глюкокортикоїди, інсулін, соматостатин, статеві гормони). Роль вітамінів у процесах біомінералізації. Біохімічні маркери остеогенезу та резорбції альвеолярної кістки і стану твердих тканин зуба.</p>	
7	<p>Біохімія слини. Поняття “слина” і “ротова рідина”. Слинні залози та особливості білкового складу їх секретів. Біологічна роль слини: мінералізуюча, захисна, трофічна, регуляторна, травна, буферна функції. Фізико-хімічні властивості слини (ротової рідини). Неорганічні компоненти слини, їх характеристика та значення для біохімії зубів. Органічні компоненти слини та їх біологічна роль. Буферні властивості слини; можливі причини зміни рН та наслідки цих змін. Головні механізми нервової та гуморальної регуляції слиновиділення; залежність складу слини від нервової регуляції, стану внутрішнього середовища. Роль гуморальних факторів в регуляції складу слини: гормонів гіпофізу, наднирникових залоз. Особливості складу гінгівальної рідини. Зміни біохімічного складу гінгівальної рідини при стоматологічних захворюваннях.</p>	2
8	<p>Біохімічні механізми розвитку хвороб, що ушкоджують зуби (карієс, флюороз, пульпіт). Зубні відкладення (пелікула, зубний наліт, зубна бляшка і зубний камінь). Біохімічні механізми розвитку карієсу. Карієсрезистентність (місцеві та загальні карієсогенні фактори). Фторування питної води та використання засобів особистої гігієни з фтором – ефективний метод профілактики карієсу. Фториста інтоксикація як головний етіологічний фактор розвитку флюорозу (ендемичний флюороз). Безпечний рівень щоденного споживання фтору. Зміни складу мінеральної фази емалі при флюорозі призводять до дисколориту та дефектів емалі. Вплив фтору на амелогенез: біомінералізацію, метаболізм амелобластів та активність протеаз позаклітинного матриксу емалі (ММП20 і калікреїну-4). Принципи профілактики та лікування флюорозу. Ускладнення карієсу (пульпіт). Причини та біохімічні механізми розвитку: роль клітин (одонтобластів, фібробластів, стовбурових клітин пульпи та клітин імунної системи). Утворення третинного дентину. Гострий пульпіт, біохімічні механізми переходу до хронічного запалення пульпи зуба. Процес відновлення тканин при пульпіті. Зміни хімічного складу слини при хронічних захворюваннях (цукровий діабет, атеросклероз, ожиріння), що сприяють ушкодженню зубів.</p>	2
9	<p>Біохімічні механізми розвитку хвороб пародонта. Сучасна концепція трьох рівнів захисту тканин пародонта (цілісність епітеліального прикріплення до зуба, мікробіоценоз, система місцевого і загального імунітету). Зубний камінь, стрес, запальні хвороби ШКТ, цукровий діабет, ожиріння, атеросклероз і менопауза як фактори виникнення пародонтиту.</p>	2

<p>Гіпоксія, ацидоз і енергодефіцит в тканинах пародонта. Порушення прооксидантно/антиоксидантного балансу при пародонтиті. Протеїназно-інгібіторний баланс (роль тканинних та бактеріальних протеїназ). Резорбція альвеолярної кістки ключовий критерій постановки діагнозу пародонтит. Система RANKL/RANK/остеопротегерин/LGR4. Активація синтезу прозапальних біогенних амінів (гістамін, серотонін) та пептидів (брадикінін). Активація синтезу прозапальних простагландинів (PG E2) та лейкотрієнів (LT B4). Принципи профілактики та лікування пародонтиту.</p>	
Разом	32

Тематичний план семінарських занять за модулями і змістовими модулями із зазначенням основних питань, що розглядаються на семінарському занятті

Навчальною програмою не передбачені

Тематичний план практичних занять за модулями і змістовими модулями із зазначенням основних питань, що розглядаються на практичному занятті

№№/зп	Назва теми	Кількість годин
Модуль 1. Біологічна та біоорганічна хімія		
Статична біохімія. Ензимологія. Біоенергетика.		
1	<p>Біомолекули – структурні компоненти клітини. Структурна ієрархія в молекулярній організації клітин. Клітина – структурно-функціональна одиниця організму. Будова клітини, поняття «органела клітини». Хімічний склад та функції клітинних органел (ядра, мітохондрій, ендоплазматичного ретикулуму, апарату Гольджі, лізосом). Надмолекулярні комплекси, їх хімічна будова та біологічна роль (мембрани, хроматин, рибосоми, мікротрубочки). Структурні компоненти макромолекул, будова, функції, біологічна роль (глюкоза, пентоза, амінокислоти, вищі жирні кислоти, азотисті основи). Хімічна будова, властивості, біологічна роль макромолекул (білків, полісахаридів, складних ліпідів, нуклеїнових кислот). Основи біохімічного складу тканин (емаль, дентин, пульпа) зуба. Тканини пародонта: ясна, альвеолярна кістка, періодонтальна зв'язка, цемент.</p>	2
2	<p>Біохімічні і фізіологічні функції води. рН і буферні системи. Молекулярна будова та біофізичні властивості води. Водневі зв'язки в</p>	2

	<p>біосистемах їх значення. Гідрофільні, гідрофобні та амфіпатичні сполуки. Будова міцели (міцелярна будова слини). Іонний добуток води, рН. Шкала рН. Буферні системи (крові, слини), їх роль у підтримці сталості рН. Механізми підтримки кислотно-основної рівноваги у ротовій рідині (слині) їх значення. рН шлунково-кишкового тракту і його вплив на активність ферментів. Кислотно-основний стан (КОС) організму людини. Поняття про порушення кислотно-основного стану: ацидоз та алкалоз.</p>	
3	<p>Вивчення властивостей вищих жирних кислот. Прості та складні ліпіди. Біологічні функції ліпідів. Вищі жирні кислоти як складові ліпідів. Фізіологічне значення гідролізу нейтральних ліпідів. Роль фосfolіпідів у побудові біомембран. Класифікація складних ліпідів. Фізико-хімічні властивості фосfolіпідів. Будова, властивості, функції холестеролу.</p>	2
4	<p>Дослідження структури і функцій вуглеводів. Класифікація вуглеводів. Ізомерія. Таутомерні форми моносахаридів. Хімічні реакції моносахаридів за участю карбонільної групи: окисно-відновні реакції (якісні на виявлення альдегідної групи). Утворення глікозидів їх роль в побудові оліго- та полісахаридів, нуклеозидів, нуклеотидів та нуклеїнових кислот. Фосфорні ефіри глюкози та фруктози, їх значення в метаболічних перетвореннях вуглеводів. Будова, властивості сахарози, лактози, мальтози. Класифікація дисахаридів за здатністю до окисно-відновних реакцій. Два типи зв'язків між залишками моносахаридів та їх вплив на реакційну здатність дисахаридів. Класифікація полісахаридів. Будова та біологічна роль глікогену, клітковини, її роль в процесах життєдіяльності організму. Гетерополісахариди. Роль глюкуронової кислоти, глюкозаміну та галактозаміну в утворенні гетерополісахаридів. Глікокон'югати тканин зуба, їх біологічна роль. Екзополісахариди зубного налету.</p>	2
5	<p>Вивчення хімічних властивостей нуклеозидів та нуклеотидів, нуклеїнових кислот. Характеристика нуклеотидів та нуклеозидів. Структура нуклеотидів: АМФ, ГМФ, УМФ, ЦМФ, д-ТМФ. Будова та значення 3',5'-ц-АМФ, його роль в дії гормонів на клітини. Фосфорильовані похідні нуклеотидів, значення АДФ та АТФ. Участь нуклеотидів в будові коферментів. Біологічна роль ДНК. Принцип будови ДНК, первинна та просторова структура, типи хімічного зв'язку. Принцип будови РНК, первинна та просторова будова, типи хімічного зв'язку. Типи РНК, структурна організація та біологічна роль. Роль принципу комплементарності.</p>	2
6	<p>Вивчення амінокислотного складу білків та пептидів. Дослідження структурної організації білків. Дослідження перетворень амінокислот (трансамінування, дезамінування, декарбоксілювання). Класифікація амінокислот за будовою вуглецевого ланцюга, за здатністю до</p>	2

	<p>синтезу в організмі та за полярністю радикалу. Оптичні властивості амінокислот. Кислотно-основні властивості амінокислот.</p> <p>Написати рівняння реакцій декарбоксілювання амінокислот з утворенням біогенних амінів (серин, гістидин, триптофан) та пояснити їх фізіологічні функції.</p> <p>Написати схему реакцій дезамінування, трансамінування амінокислот та пояснити їх фізіологічну роль.</p> <p>Написати схему рівняння реакцій утворення амідів глутамінової та аспарагінової кислоти і пояснити їх фізіологічне значення.</p> <p>Механізм утворення пептидного зв'язку.</p> <p>Первинна, вторинна, третинна, четвертинна структура, типи зв'язків, що стабілізують ці структури. Прості і складні білки. Електрохімічні властивості білків, поняття про ізоелектричний стан білків та ізоелектричну точку (pI).</p> <p>Класифікація білків у залежності від природи простетичної групи та просторової форми: глобулярні та фібрилярні. Денатурація білка.</p>	
7	<p>Дослідження будови і фізико-хімічних властивостей білків-ферментів. Механізм дії ферментів, кінетика ферментативного каталізу.</p> <p>Ферменти як біологічні каталізатори реакцій обміну речовин. Будова ферментних білків. Прості і складні ферменти. Апофермент, кофактор. Олігомерні білки-ферменти, мультиензимні комплекси. Мембрано-асоційовані ферменти.</p> <p>Фізико-хімічні властивості ферментів. Електрохімічні властивості, розчинність. Залежність швидкості реакцій від рН та температури.</p> <p>Специфічність дії ферментів. Механізми дії ферментів.</p> <p>Термодинамічні закономірності ферментативного каталізу. Активні центри ферментів. Відмінності будови активних центрів у простих та складних ферментів.</p> <p>Ферментативне перетворення субстратів за каталітичної дії ферменту на прикладі дії хімотрипсину. Послідовність етапів каталітичного процесу. Кінетика ферментативних реакцій. Залежність швидкості реакцій від концентрації ферменту, субстрату.</p> <p>Ферментативне перетворення субстратів за каталітичної дії ферменту на прикладі дії хімотрипсину. Послідовність етапів каталітичного процесу. Кінетика ферментативних реакцій. Залежність швидкості реакцій від концентрації ферменту, субстрату.</p>	2
8	<p>Одиниці виміру каталітичної активності ферментів. Класифікація ферментів за типом хімічних реакцій.</p> <p>Методи визначення активності ферментів.</p> <p>Одиниці виміру активності ферментів (катал, міжнародні одиниці, питома активність). Номенклатура ферментів.</p> <p>Міжнародна класифікація та номенклатура ферментів за типом реакцій (приклади до кожного класу ферментів).</p>	2
9	<p>Дослідження регуляції ферментативних процесів.</p> <p>Регуляція ферментативних процесів.</p> <p>Регуляція активності ферментів шляхом зміни каталітичної активності ферменту:</p> <ul style="list-style-type: none"> а) алостерична регуляція активності ферментів; б) ковалентна модифікація ферментів; в) активація ферментів шляхом обмеженого протеолізу; г) дія регуляторних білків-ефекторів (кальмодуліну, протеїназ, протеїназних інгібіторів, циклічних нуклеотидів). <p>Регуляція активності ферментів шляхом зміни кількості ферменту. Інгібітори, активатори ферментів. Зворотне і незворотне інгібування ферментів.</p>	2

	Фізіологічно активні сполуки та ксенобіотики як зворотні (конкурентні та неконкурентні) та незворотні інгібітори ферментів. Ізоферменти – множинні молекулярні форми білків. Проферменти (зимогени).	
10	<p>Медична ензимологія.</p> <p>Медична ензимодіагностика. Сучасні аспекти ензимодіагностики: клітинні, секреторні та екскреторні ферменти.</p> <p>Ізоферменти в ензимодіагностиці, тканинна специфічність розподілу ферментів.</p> <p>Зміна активності ферментів плазми, сироватки крові та ротової рідини як діагностичні показники розвитку патологічних процесів в організмі.</p> <p>Застосування ензимодіагностики в стоматології, кардіології, гепатології, нефрології, урології, онкології, пульмонології, ортопедії, тощо (приклади).</p> <p>Ензимопатологія. Порушення перебігу ферментативних процесів: спадкові та набуті ензимопатії. Вроджені вади метаболізму та їх клініко-лабораторне дослідження. Ензимотерапія в медичній практиці. Використання ферментів в якості лікарських засобів (приклади).</p> <p>Фармакологічне застосування ферментів шлунково-кишкового тракту; згортальної та фібринолітичної системи крові, калікреїн-кінінової та ренін-ангіотензинової систем. Застосування інгібіторів ферментів в медицині.</p>	2
11	<p>Дослідження ролі кофакторів та коферментних вітамінів у каталітичній активності ферментів (коферментні форми вітамінів В₂, РР, В₆).</p> <p>Коферменти. Будова і властивості коферментів. Будова і властивості коферментів.</p> <p>Класифікація коферментів за хімічною природою.</p> <p>Класифікація коферментів за типом реакції, яка каталізується:</p> <p>а) коферменти, що є переносниками атомів водню та електронів;</p> <p>б) коферменти, що є переносниками хімічних груп;</p> <p>в) коферменти синтезу, ізомеризації та розщеплення вуглець-вуглецевих зв'язків. Характеристика та властивості коферментних форм вітамінів В₂, РР, В₆.</p>	2
12	<p>Дослідження ролі кофакторів та коферментних вітамінів у каталітичній активності ферментів (коферментні форми вітамінів В₁, В₃, В_с, В₁₂, Н).</p> <p>Кофермент ацилювання (коензим-А) – похідний пантотенової кислоти. Біологічні властивості вітаміну В₃, механізм дії.</p> <p>Коферменти – похідні фолієвої кислоти. Вітамін В_с (фолієва кислота): біологічні властивості, механізм дії.</p> <p>Ліпоева кислота: кофермент у реакціях окислювального декарбоксілювання кетокислот та аеробного окислення глюкози.</p> <p>Кофермент тіаміндифосфат. Вітамін В₁ (тіамін): будова, біологічні властивості, механізм дії. Кофермент карбоксибіотін. Вітамін Н (біотин): біологічні властивості, механізм дії.</p> <p>Коферменти – похідні вітаміну В₁₂. Вітамін В₁₂ (кобаламін): біологічні властивості, механізм дії.</p>	2
13	<p>Фундаментальні закономірності обміну речовин. Спільні шляхи перетворень білків, вуглеводів, ліпідів. Дослідження функціонування циклу трикарбонових кислот.</p> <p>Метаболічні шляхи. Визначити поняття катаболічні, анаболічні та амфіболічні шляхи метаболізму. Екзергонічні та ендергонічні реакції. Три спільні стадії катаболізму біомолекул. Стадія 1 – розпад складних макромолекул до простих компонентів.</p> <p>Стадія 2 – внутрішньоклітинний катаболізм вуглеводів, ліпідів та амінокислот. Ацетил-КоА – загальний кінцевий продукт другої стадії внутрішньоклітинного метаболізму вуглеводів, ліпідів та амінокислот.</p>	2

	Стадія 3 – окиснення ацетил-КоА до кінцевих метаболітів – CO ₂ і H ₂ O. Загальна характеристика ЦТК та системи транспорту електронів в мембранах мітохондрій (тканинне дихання) та спряження з окисним фосфорилуванням. Загальна характеристика циклу трикарбонових кислот. Регуляція циклу трикарбонових кислот.	
14	Біоенергетичні процеси: біологічне окислення, окисне фосфорилування. Взаємозв'язок процесів утворення та споживання енергії в живих системах. Шляхи синтезу АТФ в клітинах. Реакції біологічного окислення. Молекулярна організація мітохондріального ланцюга біологічного окислення. Окисне фосфорилування. АТФ-синтетаза мітохондрій. Хеміосмотична теорія окисного фосфорилування – молекулярний механізм генерації АТФ в процесі біологічного окислення. Умови ефективного спряження окислення та фосфорилування в мітохондріях. Причини та наслідки гіпоергозу. Дихальний контроль. Коефіцієнт окисного фосфорилування. Інгібітори та роз'єднувачі тканинного дихання. Роль гіпоергозу у розвитку пародонтиту.	2
15	Підсумкове заняття з розділу «Статична біохімія. Ензимологія. Біоенергетика»	2
Динамічна біохімія		
1	Біохімія вуглеводів. Перетравлення вуглеводів. Головні метаболічні шляхи глюкози. Вуглеводи: визначення, класифікація, властивості, біологічна роль вуглеводів. Вуглеводи як карієсогенні сполуки (леван, декстран – основа зубної бляшки). Метаболічні шляхи перетворення глюкози. Добова потреба у вуглеводах. Критерії повноцінності вуглеводів. Перетравлення вуглеводів. Ферменти порожнинного та мембранного травлення вуглеводів. Особливості всмоктування моносахаридів. Порушення травлення та засвоєння вуглеводів.	2
2	Анаеробне окислення глюкози. Глюконеогенез. Загальна характеристика анаеробного окислення глюкози. Послідовність реакцій та ферменти гліколізу. Гліколітична оксидоредукція: субстратне фосфорилування та човникові механізми окислення гліколітичного НАДН. Регуляція гліколізу. Шляхи утилізації молочної кислоти. Причини та наслідки гіперлактатемії. Роль анаеробного гліколізу у зменшенні рН ротової рідини та її наслідки. Фізіологічне значення глюконеогенезу (печінка, нирки). Метаболічний шлях глюконеогенезу; незворотні реакції гліколізу, реакції та ферменти, що дозволяють їх обійти. Субстрати глюконеогенезу. Лактат та аланін як субстрати глюконеогенезу. Глюкозо-лактатний цикл (цикл Корі). Метаболічна та гормональна регуляція глюконеогенезу. Регуляторні ферменти. Хвороба Іценко-Кушинга (стероїдний діабет).	2
3	Аеробне окислення глюкози. Етапи аеробного окислення глюкози. Окислювальне декарбоксілювання пірувату. Мультиферментний піруватдегідрогеназний комплекс – особливості функціонування за участю трьох ферментів та п'яти коферментів. Сумарне рівняння процесу. Порівняльна характеристика біоенергетики аеробного та анаеробного окислення глюкози.	

	Причини та наслідки гіперпіруватемії, гіперлактатемії.	
4	<p>Альтернативні шляхи обміну моносахаридів. Пентозофосфатний шлях (ПФШ) обміну глюкози. Біологічне значення та особливості функціонування пентозофосфатного шляху в різних тканинах. Послідовність ферментативних реакцій ПФШ: а) окислювальна стадія; б) стадія ізомерних перетворень. Порушення пентозофосфатного шляху обміну глюкози в еритроцитах: ензимопатія глюкозо-6-фосфат-дегідрогенази. Глюкуронатний шлях обміну глюкози. Поясніть біологічну роль глюкуронатного шляху окислення глюкози; на конкретних прикладах поясніть його структурну роль і роль в детоксикації шкідливих речовин. Напишіть будову глюкуронової кислоти, УДФ-глюкуронової кислоти, гексозаміну (глюкозаміну або галактозаміну). Метаболізм фруктози. Метаболізм галактози.</p>	2
5	<p>Дослідження катаболізму та біосинтезу глікогену. Регуляція обміну глікогену. Дослідження механізмів метаболічної та гормональної регуляції обміну вуглеводів. Структура глікогену та його біологічна роль. Синтез глікогену та його порушення (аглікогенози). Катаболізм глікогену. Різниця розпаду глікогену в печінці та м'язах. Генетичні порушення розпаду глікогену (глікогенози). Гормональна регуляція обміну глікогену: каскадний механізм цАМФ-залежної регуляції глікогенфосфорилази та глікогенсинтази; реципрокна регуляція обох ферментів. Загальні закономірності метаболізму вуглеводних компонентів глікокон'югатів. Гормони-регулятори обміну глюкози (інсулін, глюкагон, адреналін, кортизол), ефекти та механізми впливу на рівень глюкози. Глюкоземія: нормальний стан та його порушення (причини і наслідки). Цукровий діабет: інсулінзалежний тип I та інсуліннезалежний тип II. Біохімічна діагностика цукрового діабету. Вплив цукрового діабету на розвиток провідних стоматологічних захворювань.</p>	2
6	<p>Біохімія ліпідів. Перетравлення ліпідів. Шляхи метаболізму ліпідів (загальна характеристика). Транспортні форми ліпідів. Ліпіди: визначення, властивості, класифікація, біологічна роль ліпідів. Біологічні функції головних класів ліпідів: енергетична, структурна, регуляторна. Потреба організму людини в ліпідах. Необхідність в ліпідах рослинного походження. Загальна характеристика перетравлення ліпідів. Ферменти, біохімічні механізми перетравлення ліпідів в окремих відділах травного тракту. Склад жовчі. Біохімічні механізми розвитку жовчокам'яної хвороби. Біохімічні зміни обміну ліпідів при порушеннях функції шлунка і кишечника та їх клініко-біохімічна діагностика. Порушення секреторної функції підшлункової залози при гострому та хронічному панкреатитах, їх клініко-біохімічна характеристика. Види стеаторей: панкреатична, гепатогенна, ентерогенна. Фізико-хімічні властивості ліпідів. В чому полягає необхідність синтезу ліпопротеїнів? Класифікація ліпопротеїнів плазми крові за щільністю та електрофоретичною</p>	2

	<p>рухомістю, їх значення. Схема будови міцели ліпопротеїну. Класи апопротеїнів, їх біологічна роль. Шляхи утилізації ліпопротеїнів. Поняття атерогенні та антиатерогенні ліпопротеїни. Кількісні та якісні зміни ліпопротеїнів крові при їхній циркуляції в крові та клітинах. Клініко-біохімічна характеристика первинних і вторинних ліпопротеїнемій за класифікацією ВООЗ. Принципи лабораторної діагностики дисліпопротеїнемій.</p>	
7	<p>Дослідження обміну триацилгліцеролів. Встановлення молекулярних механізмів регуляції ліполізу. Обмін складних ліпідів. Катаболізм триацилгліцеролів (ліполіз) в адипоцитах: послідовність реакцій, загальне рівняння, механізми регуляції активності ферментів. Нейрогуморальна регуляція ліполізу за участю адреналіну, норадреналіну, глюкагону та інсуліну. Окислення гліцеролу: стадії, біоенергетика. Біосинтез триацилгліцеролів (ліпідогенез). Жирове депо людини: адипоцити та їх роль в обміні ліпідів і біоенергетичних процесах в організмі. Основи патохімії ожиріння. Класифікація та біологічна роль складних ліпідів. Біосинтез фосфатидилхоліну (лецитину), два шляхи синтезу. Які ліпотропні фактори (незамінні компоненти їжі) необхідні для синтезу фосфатидилхоліну? Біохімічні механізми розвитку стеатозу печінки. Первинні ензимопатії обміну складних ліпідів – сфінголіпідози (Німана-Піке, Тея-Сакса, Гоше).</p>	
8	<p>Дослідження обміну вищих жирних кислот та кетонових тіл. Окиснення вищих жирних кислот (β-окислення): а) активація жирних кислот; б) роль карнітину в транспорті жирних кислот в мітохондрії; в) послідовність ферментативних реакцій 1 циклу β-окислення ВЖК. Енергетика β-окислення жирних кислот. Кетонові тіла. Реакції біосинтезу та утилізації кетонових тіл, їх фізіологічне значення. Метаболізм кетонових тіл за умов патології. Механізми надмірного зростання вмісту кетонових тіл при цукровому діабеті та голодуванні. Причини та наслідки кетозу. Біосинтез жирних кислот (ліпогенез). Локалізація та особливості будови комплексу Лінена (пальмітатсинтази). Ключова реакція ліпогенезу, джерела НАДФН.</p>	2
9	<p>Біосинтез і біотрансформація холестеролу. Дослідження порушень ліпідного обміну: стеаторея, атеросклероз, ожиріння. Біологічна роль холестеролу. Циркуляторний транспорт холестеролу. Норма вмісту холестеролу в сироватці крові. Транспорт холестеролу, зміни в системі ліпопротеїнів при патології, їх функціональне значення. Схема реакцій синтезу холестеролу. Ключова реакція біосинтезу. Регуляція синтезу холестеролу. Шляхи біотрансформації холестеролу. Механізми розвитку атеросклерозу. Механізми розвитку ожиріння. Порушення ліпідного обміну при цукровому діабеті (макроангіопатії, кетоз), механізми їх розвитку. Стеаторея, механізм розвитку.</p>	2
10	<p>Біохімія амінокислот. Перетравлення білків. Поняття «баланс азоту», типи азотистого балансу. Добова потреба білку. Критерії повноцінності білків. Поняття: азотиста рівновага, позитивний і негативний азотистий баланс, коефіцієнт білкового зношування. Роль вивчення їх для обґрунтування норм білкового харчування.</p>	2

	<p>З розрахунку яких умов були встановлені норми білкового харчування? Розрахувати власний баланс азоту.</p> <p>Хімічний склад шлункового соку в нормі та при патологіях. Біологічна роль хлористоводневої кислоти. Нормальні величини кислотності шлункового соку, "дебіт-годину" вільної НСІ, принципи їх визначення. Патологічні зміни кислотності шлункового соку: гіпо- і гіперхлоргідрія, ахлоргідрія, ахілія.</p> <p>Доцільність та механізм активації проферментів ШКТ.</p> <p>Особливості порожнинного та мембранного травлення білків в кишечнику. Протеолітичні ферменти кишкового соку. Всмоктування амінокислот. Причини креатореї.</p>	
11	<p>Дослідження перетворень амінокислот (трансамінування, дезамінування, декарбоксілювання). Дослідження процесів детоксикації аміаку та біосинтезу сечовини.</p> <p>Пул вільних амінокислот в організмі: шляхи надходження та використання. Трансамінування амінокислот: реакції та їх біохімічне значення. Механізм дії амінотрансфераз. Пряме та непряме дезамінування вільних L-амінокислот у тканинах. Декарбоксілювання L-амінокислот в організмі людини. Фізіологічне значення утворених продуктів. Окислення біогенних амінів. Шляхи утворення аміаку. Біохімічні механізми нейротоксичності амоніаку. Процеси термінового знешкодження амоніаку в організмі. Остаточне знешкодження амоніаку - біосинтез сечовини. Послідовність біосинтезу сечовини та взаємозв'язок з ЦТК. Клінічне значення дослідження вмісту сечовини та амоніаку в крові. Добова екскреція сечовини.</p>	
12	<p>Біосинтез глутатіону та креатину. Дослідження проміжних продуктів біосинтезу порфіринів та їх накопичення при порфіріях.</p> <p>Біологічна роль креатин-фосфату. Біосинтез креатину, попередники його синтезу. Особливості другого етапу біосинтезу креатину – трансметилування глікоціаміну (гуанідинацетату), джерела СН₃-груп. Реакція фосфорилування креатину. Клініко-біохімічне значення порушень обміну креатину.</p> <p>Глутатіон. Попередники біосинтезу та біологічна роль.</p> <p>Порфірини: структура, біологічна роль. Реакції біосинтезу протопорфірину ІХ; утворення гемму. Схема синтезу гемму.</p> <p>Регуляція синтезу порфіринів. Спадкові порушення обміну порфіринів (ензимопатії): еритропоетична порфірія, печенкові порфірії, неврологічні порушення, фотодерматити.</p>	2
13	<p>Дослідження обміну пуринових та піримідинових нуклеотидів. Визначення кінцевих продуктів їх обміну.</p> <p>Біосинтез пуринових нуклеотидів. Біосинтез піримідинових нуклеотидів. Субстрати синтезу, регуляція. Біосинтез дезоксирибонуклеотидів. Схема катаболізму нуклеопроетів.</p> <p>Спадкові порушення обміну сечової кислоти.</p> <p>Клініко-біохімічна характеристика гіперурикемії; подагри; синдрому Леша-Ніхана.</p>	2
14	Підсумкове заняття з розділу «Динамічна біохімія»	2
Функціональна біохімія		
1	<p>Дослідження молекулярно-клітинних механізмів дії гормонів білково-пептидної природи на клітини-мішені. Гормони гіпоталамусу та гіпофізу.</p> <p>Поняття «гормони», «клітина-мішень». Класифікація гормонів за хімічною природою.</p> <p>Мішені гормональної дії: типи реакцій клітин на дію гормонів. Рецептори гормонів: мембранні (іонотропні, метаболічні) та цитозольні рецептори.</p>	2

	<p>Біохімічні системи внутрішньоклітинної трансдукції гормональних сигналів. Молекулярно-клітинні механізми дії білково-пептидних гормонів. Каскадні системи передачі хімічного сигналу біорегулятора: рецептори → G-білки → вторинні посередники → протейнінази.</p> <p>Месенджерні функції циклічних нуклеотидів, системи Ca^{2+}/кальмодулін, фосфоінозитидів. Серинові, треонінові та тирозинові протейнінази і ефекторні функції клітин.</p> <p>Гормони гіпоталамо-гіпофізарної системи. Ліберини та статини гіпоталамуса. Гормони передньої частки гіпофіза.</p> <p>Група “гормон росту” (соматотропін) – пролактин – хоріонічний соматомаотропін, патологічні процеси, пов’язані з порушенням функцій СТГ, соматомединів, пролактину.</p> <p>Група глікопротейнів – тропних гормонів гіпофіза (тиреотропін, гонадотропін – ФСГ, ЛГ, хоріонічний гонадотропін).</p> <p>Сімейство проопіомеланокортину (ПОМК) – продукти процесингу ПОМК (адренкортикотропін, ліпотропін, ендорфіни).</p> <p>Гормони задньої частки гіпофіза. Вазопресин (антидіуретичний гормон); патологія пов’язана з порушенням продукції АДГ. Окситоцин.</p> <p>Вплив гормонів гіпоталамуса і гіпофіза на тканини пародонта і зубів.</p>	
2	<p>Дослідження молекулярно-клітинних механізмів дії стероїдних гормонів на клітини-мішені. Стероїдні гормони.</p> <p>Хімічна природа та механізм дії стероїдних гормонів на клітини-мішені. Механізм дії глюкокортикоїдів та мінералокортикоїдів на обмін речовин. Гіпер- і гіпофункція коркового шару наднирників.</p> <p>Статеві гормони. Гормони кори надниркових залоз при стресорних реакціях. Вплив стероїдних гормонів на метаболізм слинних залоз, тканини пародонта і зубів.</p>	2
3	<p>Гормони підшлункової залози та шлунково-кишкового тракту. Дослідження ролі тиреоїдних гормонів та біогенних амінів (катехоламіни, мелатонін) в регуляції метаболічних процесів.</p> <p>Інсулін – будова, біосинтез та секреція. Вплив інсуліну на обмін вуглеводів, ліпідів, амінокислот та білків. Рістстимулюючі ефекти інсуліну; фактори росту та онкобілки.</p> <p>Глюкагон – будова, механізм дії. Вплив глюкагону на обмін речовин. Порушення обміну речовин при цукровому діабеті.</p> <p>Біохімічна діагностика захворювань підшлункової залози.</p> <p>Гастрин – будова, біологічні функції.</p> <p>Холецистокінін – будова, фізіологічні ефекти.</p> <p>Секретин – будова, властивості.</p> <p>Структура та біосинтез тиреоїдних гормонів. Пояснити молекулярно-клітинні механізми дії тиреоїдних гормонів. Біологічні ефекти T_3 та T_4.</p> <p>Патологія щитовидної залози, особливості порушень метаболічних процесів за умов гіпер- та гіпотиреозу.</p> <p>Катехоламіни (адреналін, норадреналін, дофамін): будова, біосинтез, фізіологічні ефекти, біохімічні механізми дії.</p> <p>Індоламіни (серотонін, мелатонін): будова, біосинтез, фізіологічні ефекти, біохімічні механізми дії.</p> <p>Гістамін: будова, біосинтез, фізіологічні ефекти, біохімічні механізми дії. Роль у виникненні запальних хвороб пародонта.</p> <p>Рецептори біогенних амінів; рецепторна дія лікарських засобів, антагоністи гістамінових рецепторів.</p> <p>Вплив інсуліну, адреналіну і тиреоїдних гормонів на метаболізм слинних залоз, тканин пародонта і зубів.</p>	2
4	<p>Гормональна регуляція гомеостазу кальцію.</p> <p>Розподіл Ca^{2+} в організмі; молекулярні форми кальцію в плазмі крові</p>	2

	<p>людини, біологічна роль. Роль кісткової тканини, тонкої кишки та нирок в гомеостазі кальцію. Паратгормон – будова, механізм гіперкальціємічної дії. Кальцитріол: біосинтез, вплив на абсорбцію Ca^{2+} та фосфатів в кишечнику. Кальцитонін: будова, вплив на обмін кальцію та фосфатів. Кальцитріол: етапи синтезу, біологічна роль. Клініко-біохімічна характеристика порушень кальцієвого гомеостазу (рахіт, остеопороз, пародонтит).</p>	
5	<p>Дослідження білків плазми крові: білків гострої фази запалення, власних та індикаторних ферментів. Білки плазми крові та їх клініко-біохімічна характеристика. Кількісна оцінка протеїнограми. Компоненти системи неспецифічної резистентності та тестові білки „гострої фази” (БГФ) запальних процесів. Ферменти плазми крові та їх значення в ензимодіагностиці захворювань внутрішніх органів (АсАт, АлАт, амілаза, креатинфосфокіназа, ЛДГ, лужна та кисла фосфотаза).</p>	2
6	<p>Біохімія печінки. Глікостатична, білоксинтезуюча, сечовиноутворювальна функція печінки. Біохімічні механізми розвитку печінкової енцефалопатії. Роль печінки в регуляції ліпідного складу крові. Жовчо-утворювальна функція печінки. Біохімічний склад жовчі. Зміни біохімічних показників при гострому гепатиті, викликаному вірусами чи алкогольною інтоксикацією, їх діагностична оцінка. Зміни біохімічних показників при хронічному гепатиті, цирозі, жовчокам'яній хворобі, дискінезії та холециститі, їх діагностична оцінка. Зв'язок порушень в екскреторній функції печінки з порушеннями процесів травлення в кишечнику, діагностика цих порушень. Роль печінки в обміні жовчних пігментів. Катаболізм гемоглобіну. Патобіохімія жовтяниць: первинні та вторинні. Детоксикаційна функція печінки. Біохімічні особливості пешого етапу біотрансформації ксенобіотиків, електроннотранспортні ланцюги ендоплазматичного ретикулуму. Генетичний поліморфізм та регуляція біосинтезу цитохрому Р-450. Біохімічні особливості другого етапу біотрансформації ксенобіотиків: реакції кон'югації, типи реакцій. Толерантність до лікарських засобів.</p>	2
7	<p>Біохімія нирок. Біологічна роль нирок. Будова нефрону. Біохімічні механізми сечоутворювальної функції нирок: механізм утворення і склад первинної сечі, механізм утворення вторинної сечі. Оцінка швидкості клубочкової фільтрації: поняття кліренс та його розрахунок. Особливості обміну речовин в нирках. Хімічний склад сечі в нормі. Клінічне значення аналізу сечі. Біохімічний склад сечі людини за умов патологічних процесів. Клініко-діагностичне значення аналізу складу сечі. Біохімічна характеристика ниркового кліренсу та ниркового порогу, їх діагностичне значення. Клініко-біохімічні зміни при гломерулонефриті, пієлонефриті, гострій нирковій недостатності. Діагностика хронічної ниркової недостатності. Характеристика умов утворення у нирках каменів, їх хімічний склад та заходи профілактики. Зміни біохімічного складу слини при нирковій недостатності, їх значення для розвитку захворювань ротової порожнини.</p>	2
8	<p>Біохімія емалі. Амелогенез. РЕМ-терапія. Відбілювання зубів.</p>	2

	<p>Хімічний склад емалі. Види емалі (призмона, міжпризмона, безпризмона). Неорганічний компонент емалі. Будова апатитів. Іонний обмін емалі. Молярне співвідношення Са/Р. Амелогенез. Органічний матрикс емалі. Специфічні білки емалі (тафтелін, ТІР-39, енамелін, амелогенін, амелобластин, амелотин). Протеїнази емалі (енамелізін (ММП-20), калікреїн-4, кальдекрин). Робочий цикл амелобласта. Метаболізм емалі на етапі ембріогенезу та після прорізування зубів. Причини недосконалого амелогенезу (гіпоплазії емалі). Вплив відбілюючих систем на емаль зуба. Дисколорити («тетрациклінові» зуби, хвороба Гюнтера, гемолітична хвороба новонароджених).</p>	
9	<p>Біохімія сполучної тканини. Біохімія пульпи. Пульпіт. Загальна характеристика морфології та біохімічного складу сполучної тканини. Біосинтез колагену. Роль незамінних мікронутрієнтів (аскорбінової кислоти, міді) в колагеногенезі. Біохімічні аспекти розвитку скорбуту (цинги). Типи колагенопатій. Глікокон'югати міжклітинного матриксу сполучної тканини: глікопротеїди та протеоглікани. Типи глікозаміногліканів (ГАГ) та їх розподіл в органах і тканинах людини. Патобіохімія сполучної тканини. Біологічна роль пульпи. Архітектоніка пульпи зуба. Хімічний склад пульпи. Клітини та міжклітинна речовина пульпи зуба. Функції фібробластів та стовбурових клітин пульпи. Особливості метаболізму пульпи зуба. Пульпіт. Процес відновлення тканин при пульпіті.</p>	2
10	<p>Біохімія дентину. Дентиногенез. Біомінералізація дентину. Хімічний склад дентину. Види дентину (плащовий (мантійний), навколопульпарний, предентин, метагентин, перитубулярний та інтертубулярний). Неорганічний компонент дентину. Органічний матрикс дентину (колагенові, фосфорильовані і нефосфорильовані білки, протеоглікани та ферменти). Дентиногенез (первинний, вторинний і третинний дентин). Біомінералізація дентину (везикулярна мінералізація – плащового дентину, фібрилярна мінералізація – навколопульпарного дентину). Ушкодження дентину при каріозному ураженні та флюорозі.</p>	2
11	<p>Біохімія цементу та періодонта. Загальна характеристика пародонта. Метаболізм ясен. Будова та функції пародонта (ясна, періодонт, цемент, альвеолярна кістка). Метаболізм епітелію та власної пластинки ясен. Зубоясенне з'єднання. Ясенна рідина, її склад та функції. Хімічний склад цементу. Типи цементу. Неорганічний компонент цементу. Органічний матрикс цементу (колагенові та неколагенові білки, ферменти, фактори росту – їх біологічна роль у забезпеченні функцій цементу). Цементспецифічні білки. Цементно-емалева, цементно-дентинна з'єднання. Цементгенез.</p>	2

	<p>Біологічні функції періодонта. Клітини та волокна періодонта. Неколагенові білки періодонта. Регенераційні можливості ясен, цементу і періодонтальної зв'язки.</p>	
12	<p>Біохімія кісткової тканини. Альвеолярна кістка. Фактори ризику пародонтиту і остеопорозу. Хімічний склад і метаболізм кісткової тканини. Відсоток і склад остеоїду у компактній та трабекулярній кістковій тканині. Відсоток і склад мінеральної фази кісткової тканини (будова апатитів). Остеогенні та остеокластичні клітини альвеолярної кістки. Позаклітинний матрикс альвеолярної кістки. Особливості та стадії ремоделювання кісткової тканини. Цикл ремоделювання альвеолярної кістки (спокій, активація, резорбція, реверсія, формування та завершення). Біохімічний механізм резорбції кісткової тканини. Біохімічний механізм формування кісткової тканини. Семафорини, ефринові фактори та інші молекули міжклітинної комунікації процесу ремоделювання альвеолярної кістки. Вплив жування (склеростин, діккопф 1) на ремоделювання альвеолярної кістки та її регуляція. Регенерація альвеолярної кістки. Поняття про пародонтит, остеопороз і остеомаляцію.</p>	2
13	<p>Біомінералізація. Охарактеризуйте процеси мінералізації в тканинах зуба. Ініціатори мінералізації. Особливості мінералізації емалі та різниця між дентином і цементом. Ремінералізуюча дія слини. Мінералізація альвеолярної кістки (везикулярна і внутрішньофібрилярна первинна та фібрилярна вторинна мінералізація). Гормональна регуляція обміну кісткової тканини (паратгормон, кальцитонін, кальцитріол, паратгормон, глюкокортикоїди, інсулін, соматостатин, статеві гормони). Біохімічні тести в діагностиці захворювань кісткової тканини: маркери остеогенезу та резорбції.</p>	2
14	<p>Карієс зубів. Зубні відкладення. Зубні відкладення (пелікула, зубний наліт, зубна бляшка і зубний камінь). Метаболізм зубного нальоту і його вплив на емаль. Біохімічні механізми розвитку карієсу. Карієсрезистентність (місцеві та загальні карієсогенні фактори). Роль харчування у виникненні і профілактиці карієсу. Поясніть значення фторування питної води як ефективного методу профілактики карієсу. Принципи профілактики та лікування карієсу (РЕМ-терапія).</p>	2
15	<p>Флюороз зубів. Безпечний рівень щоденного споживання фтору. Оптимальний вміст фтору у питній воді, важливість підтримання сталості місцевої екосистеми та зведення до мінімуму хімічних змін у водних ресурсах з метою забезпечення реалізації цілей сталого розвитку, що визначені ООН. Причини виникнення дисколориту та дефектів емалі при флюорозі (CaF₂). Вплив фтору на метаболізм амелобластів та протеаз позаклітинного матриксу емалі (ММІІ20 і калікреїну-4). Вплив фтору на кінетику біомінералізації емалі.</p>	2

	Вплив фтору на дентин і пульпу зуба, клінічне значення. Принципи профілактики та лікування флюорозу.	
16	<p>Біохімічні основи виникнення захворювань пародонта.</p> <p>Сучасна концепція трьох рівнів захисту тканин пародонта (цілісність епітеліального прикріплення до зуба, мікробіоценоз, система місцевого і загального імунітету).</p> <p>Пародонтопатогени (<i>Porphyromonas gingivalis</i>, <i>Treponema denticola</i> та <i>Tannerella forsythia</i>).</p> <p>Зубний камінь, стрес, запальні хвороби ШКТ, цукровий діабет, ожиріння, атеросклероз і менопауза як фактори виникнення пародонтиту.</p> <p>Гіпоксія, ацидоз і енергодефіцит в тканинах пародонта.</p> <p>Порушення прооксидантно/антиоксидантного балансу при пародонтиті.</p> <p>Протеїназно-інгібіторний баланс (роль тканинних та бактеріальних протеїназ).</p> <p>Резорбція альвеолярної кістки ключовий критерій постановки діагнозу пародонтит. Система RANKL/RANK/остеопротегерин/LGR4.</p> <p>Активація синтезу прозапальних біогенних амінів (гістамін, серотонін) та пептидів (брадикінін).</p> <p>Активація синтезу прозапальних простагландинів (PG E2) та лейкотрієнів (LT B4).</p> <p>Принципи профілактики та лікування пародонтиту.</p>	2
17	<p>Роль жиророзчинних вітамінів в обміні речовин в тканинах зуба і пародонта.</p> <p>Класифікація вітамінів. Екзогенні та ендогенні гіпо- та авітамінози.</p> <p>Використання вітамінних препаратів у профілактиці та лікуванні захворювань.</p> <p>Вітаміни як мікрокомпоненти харчування людини.</p> <p>Біохімічні механізми участі в метаболізмі жиророзчинних вітамінів А, Е, К, F, D.</p> <p>Біохімічні прояви недостатності вітамінів А, D, Е, К.</p> <p>Біохімічні прояви гіпервітамінозів.</p> <p>Механізм антиоксидантної дії вітамінів. Поняття про фізіологічну антиоксидантну систему.</p>	2
18	<p>Біохімія слини.</p> <p>Поняття «слина», «ротова рідина», «гінгівальна рідина».</p> <p>Слинні залози та особливості білкового складу їх секретів.</p> <p>Біологічна роль слини: мінералізуюча, захисна, трофічна, регуляторна, травна, буферна функції.</p> <p>Фізико-хімічні властивості слини (ротової рідини).</p> <p>Неорганічні компоненти слини, їх характеристика та значення для біохімії зубів. Органічні компоненти слини та їх біологічна роль.</p> <p>Характеристика буферних властивостей слини; можливі причини зміни рН та наслідки цих змін.</p> <p>Головні механізми нервової та гуморальної регуляції слиновиділення; залежність складу слини від нервової регуляції, стану внутрішнього середовища.</p> <p>Охарактеризуйте роль гуморальних факторів в регуляції складу слини: гормонів гіпофізу, наднирникових залоз.</p> <p>Особливості складу гінгівальної рідини.</p> <p>Зміни біохімічного складу гінгівальної рідини при стоматологічних</p>	2

	захворюваннях.	
19	Біохімічна діагностика стоматологічних захворювань. Саліводіагностика. Показники вуглеводного обміну крові та їх вплив на розвиток патологій органів порожнини рота. Показники ліпідного обміну крові. Білки «гострої фази» крові для оцінки запальних хвороб пародонта. Залишковий азот плазми крові і пародонтит та гінгівіт. Оцінка згортальної функції крові для проведення операції видалення зуба та хірургічних втручань: імплантація зубів, кюретаж і реплантація зубів. Потенціал можливостей саліводіагностики. Маркери депресії, хронічного стресу і ПТСР в слині. Дослідження слини для прогнозу сіалолітіазу. Зміни складу гінгівальної рідини для діагностики захворювань.	2
	Екзамен	
	Разом	96

Самостійна робота

№ п/п	Тема	Кількість годин
Модуль 1. Біологічна та біоорганічна хімія		
1	Підготовка до практичних занять – теоретична підготовка та опрацювання практичних навичок	58
2	Підготовка до екзамену	12
3	Опрацювання тем, що не входять до плану аудиторних занять із зазначенням основних питань, що повинні бути вивчені:	42
Статична біохімія. Ензимологія. Біоенергетика.		
1	Класифікація, номенклатура біоорганічних сполук. Природа хімічних зв'язків. Класи органічних сполук та функціональні групи що їм відповідають. Старшинство функціональних груп та їх назва. Тривіальна номенклатура. Міжнародна номенклатура (МН).Радикально-функціональна номенклатура.	6
2	Ізомерія біоорганічних сполук. Природа хімічних зв'язків. Ізомерія будови (структурна ізомерія). Просторова ізомерія (стереоізомерія) Конфігураційна ізомерія: оптичні, геометричні та конформні ізомери.Схематичне зображення розподілу електронів на атомних орбіталах атому вуглецю.Перший валентний стан атому вуглецю (sp^3 -гібридизація). Другий та третій валентні стани атому вуглецю (sp^2 - та sp -гібридизація). зв'язки в органічних сполуках. Електронегативність атомів. Розподіл електронної густини в органічних молекулах: індуктивний ефект; мезомерний ефект.	4
3	Типи хімічних реакцій. Дослідження реакційної здатності спиртів, фенолів, амінів. Будова спиртів та фенолів, їх представники, фізичні та хімічні властивості гідроксисполук. Нуклеофільне заміщення біля насиченого атому вуглецю (S_N). Багатоатомні ациклічні та циклічні спирти. Аліфатичні та ароматичні аміни: представники та їх будова.	4

	Хімічні властивості амінів: реакції амінів як нуклеофільних реагентів. Анілін: його фармакологічні та біологічні похідні.	
4	Дослідження хімічних властивостей альдегідів та кетонів. Характеризувати будову карбонільної групи, назвати та записати формули і найменування поширених альдегідів та кетонів. Реакції нуклеофільного приєднання (A_N) до альдегідів таких сполук як вода, ціаніди, спирти, аміни. Реакція альдольної конденсації і її значення для подовження вуглецевого ланцюга. Реакції окислення та відновлення альдегідів та кетонів. Якісні реакції на виявлення альдегідної групи (Толленса, Троммера, Фелінга), їх значення в клінічних лабораторіях. Реакція диспропорціонування (дисмутації, реакція Канніцаро). Галоформні реакції альдегідів та кетонів. Йодоформна проба та її використання аналітичних цілях.	4
5	Дослідження хімічних властивостей карбонових кислот. Пояснити класифікацію карбонових кислот. Назвіть окремих представників монокарбонових кислот. Реакції нуклеофільного заміщення (S_N) біля sp^2 -гібридизованого атома вуглецю оксогрупи. Реакції етерифікації та їх біохімічне значення. Реакції амідування та їх біохімічне значення. Хімічні властивості. Біологічне значення окремих представників (щавлевої, маленової, бурштинової, глутарової, фумарової).	4
Динамічна біохімія.		
6	Дослідження порушень ліпідного обміну: стеаторея, атеросклероз, ожиріння. Катаболізм триацилгліцеролів та біосинтез в адипоцитах жирової тканини. Нейрогуморальна регуліція ліполізу та ліпідогенезу за участю адреналіну, норадреналіну, глюкагону та інсуліну. Адипоцити жирової тканини та їх роль в обміні ліпідів і біоенергетичних процесах в організмі. Патохімія ожиріння. Біологічна роль складних ліпідів. Біосинтез фосфатидилхоліну. Які ліпотропні фактори (незамінні компоненти їжі) необхідні для синтезу фосфатидилхоліну? Механізми розвитку атеросклерозу. Механізми розвитку ожиріння. Порушення ліпідного обміну при цукровому діабеті (макроангіопатії, кетоз), механізми їх розвитку. Стеаторея, механізм розвитку.	4
Функціональна біохімія.		
7	Дослідження реплікації ДНК та транскрипції РНК. Біологічне значення реплікації ДНК. Сутність відкриття Дж. Уотсона та Фр. Кріка (1953). Напівконсервативний механізм реплікації; схема експерименту М. Мезелсона та Ф. Сталю. Загальна схема біосинтезу ДНК. Ферменти реплікації ДНК. Молекулярні механізми реплікації ДНК: топологічні проблеми (фрагменти Оказакі). Загальна схема транскрипції; кодуючі та некодуючі ланцюги ДНК. РНК – полімерази. Етапи та ферменти синтезу РНК. Сигнали транскрипції: промоторні, ініціаторні, термінаторні ділянки генома. Процесинг – посттранскрипційна модифікація РНК. Антибіотики – інгібітори транскрипції.	4

8	Біосинтез білка у рибосомах. Дослідження процесів ініціації, елонгації та термінації в синтезі поліпептидного ланцюга. Генетичний код. Рибосомальна білоксинтезуюча система. Етапи та механізми трансляції. Посттрансляційна модифікація пептидних ланцюгів. Регуляція трансляції. Вплив фізіологічно активних сполук на процеси транскрипції та трансляції.	4
9	Дослідження кислотно-основного стану крові та дихальної функції еритроцитів. Патологічні форми гемоглобінів. Гемоглобін: структура, властивості. Механізм участі гемоглобіну в транспорті кисню та діоксиду вуглецю. Варіанти гемоглобінів людини; молекулярні порушення будови гемоглобінів – гемоглобінопатії, таласемії. Кислотно-основний стан організму людини. Порушення кислотно-основного стану. Головні типи гіпоксії.	2
10	Дослідження азотистого обміну та небілкових азотовмісних компонентів крові – кінцевих продуктів катаболізму гему. Норма залишкового азоту в сироватці крові. Клінічне значення його визначення. Склад залишкового азоту. Походження, норми та клінічне значення визначення: сечовини, аміаку, сечової кислоти, креатину, креатиніну, індикану, амінокислот, білірубину. Вкажіть причини ретенційної та продукційної азотемії, їх зв'язок з окремими формами патології органів і систем. Які особливості складу залишкового азоту характерні для різних видів азотемії? Схема катаболізму гемоглобіну та гему. Будова жовчних пігментів. Норми вмісту в сироватці крові, сечі, калі. Клінічне значення визначення жовчних пігментів.	2
11	Біохімія м'язової тканини. Ультраструктура та біохімічний склад міоцитів. Молекулярні механізми м'язового скорочення: сучасні уявлення про взаємодію м'язових філаментів. Клітинна організація та особливості м'язової тканини серця. Ушкодження серця при деяких захворюваннях. Порушення обміну речовин коронарних судин та серцевого м'язу при його гострому інфаркті. Патобіохімія гіпертонічної хвороби та інших захворювань.	2
12	Біохімія нервової тканини. Особливості біохімічного складу та метаболізму нервової системи. Хімічний склад головного мозку. Енергетичний обмін в головному мозку. Нейромедіатори і рецептори нейромедіаторів та фізіологічно активних сполук.	2
	Разом	112

Перелік теоретичних питань для підготовки до екзамену.

Статична біохімія. Ензимологія. Біоенергетика.

1. Класифікація органічних сполук за будовою вуглецевого радикалу та природою функціональних груп.
2. Будова найважливіших класів біоорганічних сполук за природою функціональних груп: спиртів, фенолів, тіолів, альдегідів, кетонів, карбонових кислот, складних ефірів, амідів, нітросполук, амінів.
3. Природа хімічного зв'язку в органічних сполуках: гібридизація орбіталей, електронна будова сполук вуглецю.
4. Просторова будова біоорганічних сполук: стереохімічні формули; конфігурація та конформація. Стереοізомери: геометричні, оптичні, поворотні (конформери).
5. Карбонільні сполуки в біоорганічній хімії. Хімічні властивості та біомедичне значення альдегідів та кетонів.
6. Карбонові кислоти в біоорганічній хімії: будова і хімічні властивості; функціональні похідні карбонових кислот (ангідриди, аміді, складні ефіри). Реакції декарбоксілювання.
7. Ліпіди: визначення, класифікація. Вищі жирні кислоти: пальмітинова, стеаринова, олеїнова, лінолева, ліноленова, арахідонова. Прості ліпіди. Триацилгліцероли (нейтральні жири): будова, фізіологічне значення, гідроліз.
8. Складні ліпіди. Фосфоліпіди: фосфатидна кислота, фосфатидилетаноламін, фосфатидилхолін, фосфатидилсерин. Сфінголіпіди. Гліколіпіди. Роль складних ліпідів у побудові біомембран.
9. Аміни: номенклатура, властивості. Біомедичне значення біогенних амінів (адреналіну, норадреналіну, дофаміну, триптаміну, серотоніну, гістаміну) та поліамінів (путресцину, кадаверину).
10. Аміноспирти: будова, властивості. Біомедичне значення етаноламіну (коламіну), холіну, ацетилхоліну.
11. Гідроксикислоти в біоорганічній хімії: будова і властивості монокарбонових (молочної та β-гідроксималяної), дикарбонових (яблучної, винної) гідроксикислот.
12. Амінокислоти: будова, стереοізомерія, хімічні властивості. Біомедичне значення L-амінокислот. Реакції біохімічних перетворень амінокислот: дезамінування, трансамінування, декарбоксілювання.
13. Амінокислотний склад білків та пептидів; класифікація природних L-α-амінокислот. Хімічні та фізико-хімічні властивості протеїногенних амінокислот. Нінгідрінова реакція, її значення в аналізі амінокислот.
14. Білки та пептиди: визначення, класифікація, біологічні функції. Типи зв'язків між амінокислотними залишками в білкових молекулах. Пептидний зв'язок: утворення, структура; біуретова реакція. Рівні структурної організації білків: первинна, вторинна, третинна та четвертинна структури. Олігомерні білки. Фізико-хімічні властивості білків; їх молекулярна маса. Методи осадження. Денатурація білків.
15. Вуглеводи: визначення, класифікація. Моносахариди (альдози і кетози; тріози, тетрози, пентози, гексози, гептози), біомедичне значення окремих представників. Моносахариди: пентози (рибоза, 2-дезоксирибоза, ксилоза), гексози (глюкоза, галактоза, маноза, фруктоза) – будова, властивості. Якісні реакції на глюкозу.
16. Олігосахариди: будова, властивості. Дисахариди (сахароза, лактоза, мальтоза), їх біомедичне значення.
17. Полісахариди. Гомополісахариди: крохмаль, глікоген, целюлоза, декстрини – будова, гідроліз, біомедичне значення. Якісна реакція на крохмаль.
18. Гетерополісахариди: визначення, структура. Будова та біомедичне значення глікозаміногліканів (мукополісахаридів) – гіалуронової кислоти, хондроїтинсульфатів, гепарину.

19. Пурін та його похідні. Амінопохідні пурину (аденін, гуанін), їх таутомерні форми; біохімічне значення в утворенні нуклеотидів та коферментів. Гідроксипохідні пурину: гіпоксантин, ксантин, сечова кислота. Метильовані похідні ксантину (кофеїн, теофілін, теобромін) як фізіологічно активні сполуки з дією на центральну нервову та серцево-судинну систему.
20. Нуклеозиди, нуклеотиди. Азотисті основи пуринового і піримідинового ряду, що входять до складу природних нуклеотидів. Мінорні азотисті основи. Нуклеозиди. Нуклеотиди як фосфорильовані похідні нуклеозидів (нуклеозидмоно-, ди- і трифосфати). Номенклатура нуклеозидів та нуклеотидів як компонентів РНК та ДНК.
21. Нуклеїнові кислоти (дезоксирибонуклеїнові, рибонуклеїнові) як полінуклеотиди. Полярність полінуклеотидних ланцюгів ДНК та РНК.
22. Будова та властивості ДНК; нуклеотидний склад, компліментарність азотистих основ. Первинна, вторинна та третинна структура ДНК.
23. РНК: будова, типи РНК та їх роль в біосинтезі білків.
24. Ферменти: визначення; властивості ферментів як біологічних каталізаторів. Класифікація та номенклатура ферментів, характеристика окремих класів ферментів.
25. Будова та механізми дії ферментів. Активний та алостеричний (регуляторний) центри.
26. Кофактори та коферменти. Будова та властивості коферментів; вітаміни як попередники в біосинтезі коферментів. Коферменти: типи реакцій, які каталізують окремі класи коферментів.
27. Вітамін В₁ (тіамін): будова, біологічні властивості, механізм дії.
28. Вітамін В₂ (рибофлавін): будова, біологічні властивості, механізм дії.
29. Вітамін РР (нікотинова кислота, нікотинамід): будова, біологічні властивості, механізм дії.
30. Вітамін В₆ (піридоксин): будова, біологічні властивості, механізм дії.
31. Вітамін В₁₂ (кобаламін): біологічні властивості, механізм дії.
32. Вітамін В_с (фолієва кислота): біологічні властивості, механізм дії.
33. Вітамін Н (біотин): біологічні властивості, механізм дії.
34. Вітамін В₃ (пантотенова кислота): біологічні властивості, механізм дії.
35. Вітамін С (аскорбінова кислота): будова, біологічні властивості, механізм дії.
36. Вітамін Р (флавоноїди): будова, біологічні властивості, механізм дії.
37. Ізоферменти, особливості будови та функціонування, значення в діагностиці захворювань.
38. Механізми дії та кінетика ферментативних реакцій: залежність швидкості реакції від концентрації субстрату, рН та температури. Активатори та інгібітори ферментів: приклади та механізми дії. Типи інгібування ферментів: зворотне (конкурентне, неконкурентне) та незворотне інгібування.
39. Регуляція ферментативних процесів. Шляхи та механізми регуляції: алостеричні ферменти; ковалентна модифікація ферментів.
40. Ензимопатії – уроджені (спадкові) вади метаболізму вуглеводів, амінокислот, порфіринів, пуринів.
41. Ензимодіагностика патологічних процесів та захворювань.
42. Ензимотерапія – застосування ферментів, їх активаторів та інгібіторів в медицині.
43. Обмін речовин (метаболізм) – загальні закономірності протікання катаболічних та анаболічних процесів. Спільні стадії внутрішньоклітинного катаболізму біомолекул: білків, вуглеводів, ліпідів.
44. Цикл трикарбонових кислот. Локалізація, послідовність ферментативних реакцій, значення в обміні речовин. Енергетичний баланс циклу трикарбонових кислот. Фізіологічне значення реакцій ЦТК.
45. Реакції біологічного окислення; типи реакцій (дегідрогеназні, оксидазні, оксигеназні) та їх біологічне значення. Тканинне дихання. Ферменти біологічного окислення в мітохондріях: піридин-, флавін-залежні дегідрогенази, цитохроми.

46. Послідовність компонентів дихального ланцюга мітохондрій. Молекулярні комплекси внутрішніх мембран мітохондрій. Окисне фосфорилування: пункти спряження транспорту електронів та фосфорилування, коефіцієнт окисного фосфорилування
47. Хеміосмотична теорія окисного фосфорилування, АТФ-синтетаза мітохондрій. Інгібітори транспорту електронів та роз'єднувачі окисного фосфорилування.

Динамічна біохімія.

1. Анаеробне окислення глюкози. Послідовність реакцій та ферменти гліколізу. Аеробне окислення глюкози. Етапи перетворення глюкози до CO_2 і H_2O .
2. Окислювальне декарбоксілювання пірувату. Ферменти, коферменти та послідовність реакцій в мультиферментному комплексі.
3. Порівняльна характеристика біоенергетики аеробного та анаеробного окислення глюкози, ефект Пастера.
4. Фосфоролітичний шлях розщеплення глікогену в печінці та м'язах. Регуляція активності глікогенфосфорилази.
5. Біосинтез глікогену: ферментативні реакції, фізіологічне значення. Регуляція активності глікогенсинтази.
6. Механізми реципрокної регуляції глікогенолізу та глікогенезу за рахунок каскадного цАМФ-залежного фосфорилування ферментних білків. Роль адреналіну, глюкагону та інсуліну в гормональній регуляції обміну глікогену в м'язах та печінці. Генетичні порушення метаболізму глікогену (глікогенози, аглікогенози).
7. Глюконеогенез: субстрати, ферменти та фізіологічне значення процесу. Глюкозо-лактатний (цикл Корі) та глюкозо-аланіновий цикли.
8. Глюкоза крові (глюкоземія): нормоглікемія, гіпо- та гіперглікемії, глюкозурія. Цукровий діабет – патологія обміну глюкози.
9. Гормональна регуляція концентрації та обміну глюкози крові.
10. Пентозофосфатний шлях окислення глюкози: схема процесу та біологічне значення.
11. Метаболічні шляхи перетворення фруктози та галактози; спадкові ензимопатії їх обміну.
12. Катаболізм триацилгліцеролів в адипоцитах жирової тканини: послідовність реакцій, механізми регуляції активності тригліцеридліпази. Нейрогуморальна регуляція ліполізу за участю адреналіну, норадреналіну, глюкагону та інсуліну).
13. Реакції окислення жирних кислот (β -окислення); роль карнітину в транспорті жирних кислот в мітохондрії.
14. Окислення гліцеролу: ферментативні реакції, біоенергетика.
15. Кетонові тіла. Реакції біосинтезу та утилізації кетонових тіл, фізіологічне значення. Порушення обміну кетонових тіл за умов патології (цукровий діабет, голодування).
16. Біосинтез вищих жирних кислот: реакції біосинтезу насичених жирних кислот (пальмітату) та регуляція процесу. Біосинтез моно- та поліненасичених жирних кислот в організмі людини.
17. Біосинтез триацилгліцеролів та фосфогліцеридів.
18. Біосинтез холестеролу: схема реакцій, регуляція синтезу холестеролу.
19. Шляхи біотрансформації холестерину: етерифікація; утворення жовчних кислот, стероїдних гормонів, вітаміну D_3 .
20. Ліпопротеїни плазми крові: ліпідний та білковий (апопротеїни) склад. Гіперліпопротеїнемія.
21. Патології ліпідного обміну: атеросклероз, ожиріння, цукровий діабет.
22. Трансамінування амінокислот: реакції та їх біохімічне значення, механізми дії амінотрансфераз.
23. Пряме та непряме дезамінування вільних L-амінокислот в тканинах.
24. Декарбоксілювання L-амінокислот в організмі людини. Фізіологічне значення утворених продуктів. Окислення біогенних амінів.

25. Шляхи утворення та знешкодження аміаку в організмі. Біосинтез сечовини: послідовність ферментних реакцій біосинтезу, генетичні аномалії ферментів циклу сечовини.
26. Загальні шляхи метаболізму вуглецевих скелетів амінокислот в організмі людини. Глюкогенні та кетогенні амінокислоти.
27. Біосинтез та біологічна роль креатину і креатинфосфату.
28. Глутатіон: будова, біосинтез та біологічні функції глутатіону
29. Спеціалізовані шляхи метаболізму циклічних амінокислот – фенілаланіну, та тирозину. Спадкові ензимопатії обміну циклічних амінокислот – фенілаланіну та тирозину.
30. Метаболізм порфіринів: будова гему; схема реакцій біосинтезу протопорфірину IX та гему.
31. Біосинтез пуринових нуклеотидів: схема реакцій синтезу ІМФ; утворення АМФ та ГМФ; механізми регуляції.
32. Біосинтез піримідинових нуклеотидів: схема реакцій; регуляція синтезу.
33. Біосинтез дезоксирибонуклеотидів. Утворення тимідилових нуклеотидів; інгібітори біосинтезу дТМФ як протипухлинні засоби.
34. Катаболізм пуринових нуклеотидів; спадкові порушення обміну сечової кислоти.
35. Схема катаболізму піримідинових нуклеотидів.
36. Біохімія харчування людини: компоненти та поживні сполуки нормального харчування; біологічна цінність окремих нутрієнтів.
37. Механізми перетворення поживних речовин (білків, вуглеводів, ліпідів) у травному тракті. Ферменти шлунка і кишечника.
38. Порушення перетравлення окремих нутрієнтів у шлунку та кишечнику; спадкові ензимопатії процесів травлення.

Функціональна біохімія.

1. Реплікація ДНК: біологічне значення; напівконсервативний механізм реплікації. Послідовність етапів та ферменти реплікації ДНК у прокариотів та еукаріотів.
2. Транскрипція РНК: РНК-полімерази прокариотів та еукаріотів, сигнали транскрипції (промоторні, ініціаторні та термінаторні ділянки генома).
3. Процесинг - посттранскрипційна модифікація новосинтезованих мРНК.
4. Генетичний (біологічний) код; триплетна структура коду, його властивості.
5. Транспортні – тРНК та активація амінокислот. Аміноацил-тРНК-синтетази.
6. Етапи та механізми трансляції (біосинтезу білка) в рибосомах: ініціація, елонгація та термінація.
7. Посттрансляційна модифікація пептидних ланцюгів. Регуляція трансляції.
8. Мутації: геномні, хромосомні, генні; механізми дії мутагенів; роль індукованих мутацій у виникненні ензимопатій та спадкових хвороб людини.
9. Біологічне значення та механізми репарації ДНК. Репарація УФ-індукованих генних мутацій: пігментна ксеродерма.
10. Гормони: загальна характеристика; роль гормонів та інших біорегуляторів у системі міжклітинної інтеграції функцій організму людини.
11. Класифікація гормонів та біорегуляторів: відповідність структури та механізмів дії гормонів.
12. Реакція клітин-мішеней на дію гормонів. Мембранні (іонотропні, метаботропні) та цитозольні рецептори.
13. Біохімічні системи внутрішньоклітинної передачі гормональних сигналів: G-білки, вторинні посередники (цАМФ, Ca^{2+} /кальмодулін, ІФ₃, ДАГ).
14. Молекулярно-клітинні механізми дії стероїдних та тиреоїдних гормонів.
15. Гормони гіпоталамуса – ліберини та статини.
16. Гормони передньої частки гіпофіза: соматотропін (СТГ), пролактин. патологічні процеси, пов'язані з порушенням функції цих гормонів.
17. Гормони задньої частки гіпофіза. Вазопресин та окситоцин: будова, біологічні функції.
18. Інсулін: будова, біосинтез та секреція; вплив на обмін вуглеводів, ліпідів, амінокислот та білків. Ріст стимулюючі ефекти інсуліну.

19. Глюкагон: регуляція обміну вуглеводів та ліпідів.
20. Тиреоїдні гормони: структура, біологічні ефекти T_4 та T_3 . Порушення метаболічних процесів при гіпо- та гіпертиреозі.
21. Катехоламіни (адреналін, норадреналін, дофамін): будова, біосинтез, фізіологічні ефекти, біохімічні механізми дії.
22. Стероїдні гормони кори наднирників (C_{21} -стероїди) – глюкокортикоїди та мінералокортикоїди; будова, властивості.
23. Жіночі статеві гормони: естрогени, прогестерон. Фізіологічні та біохімічні ефекти; зв'язок з фазами овуляційного циклу.
24. Чоловічі статеві гормони (C_{19} -стероїди). Фізіологічні та біохімічні ефекти андрогенів; регуляція синтезу та секреції.
25. Гормональна регуляція гомеостазу кальцію в організмі. Паратгормон, кальцитонін, кальцитріол.
26. Вітамін А (ретинол, ретиналь, ретиноева кислота): біологічні властивості, механізм дії, прояви недостатності, джерела, добова потреба.
27. Вітамін К (філохінон, фарнохінон): біологічні властивості, механізм дії, прояви недостатності, джерела, добова потреба.
28. Вітамін Е (α -токоферол): біологічні властивості, механізм дії, прояви недостатності, джерела, добова потреба.
29. Вітамін D_3 (холекальциферол): біологічні властивості, механізм дії, прояви недостатності, джерела, добова потреба.
30. Біохімічні та фізіологічні функції крові в організмі людини. Дихальна функція еритроцитів.
31. Гемоглобін: механізми участі в транспорті кисню та діоксиду вуглецю. Варіанти та патологічні форми гемоглобінів людини.
32. Буферні системи крові. Порушення кислотно-основного балансу в організмі (метаболічний та респіраторний ацидоз, алкалоз).
33. Біохімічний склад крові людини. Білки плазми крові та їх клініко-біохімічна характеристика.
34. Ферменти плазми крові; значення в ензимодіагностиці захворювань органів і тканин.
35. Небілкові органічні сполуки плазми крові. Неорганічні компоненти плазми.
36. Біохімічні функції печінки: вуглеводна, білоксинтезуюча, сечовино-утворювальна, жовчоутворювальна, регуляція ліпідного складу крові.
37. Детоксикаційна функція печінки; типи реакцій біотрансформації ксенобіотиків та ендогенних токсинів.
38. Реакції мікросомального окислення. Цитохром Р-450; електронно-транспортні ланцюги в мембранах ендоплазматичного ретикулуму гепатоцитів.
39. Реакції кон'югації в гепатоцитах: біохімічні механізми, функціональне значення.
40. Роль печінки в обміні жовчних пігментів. Патобіохімія жовтяниць; типи жовтяниць; спадкові (ферментні) жовтяниці.
41. Роль нирок в регуляції об'єму, електролітного складу та рН рідин організму. Біохімічні механізми сечоутворювальної функції нирок.
42. Біохімічний склад сечі людини в нормі та за умов розвитку патологічних процесів. Клініко-діагностичне значення аналізу складу сечі.
43. Біохімічний склад м'язів. Білки міофібрил: міозин, актин, тропоміозин, тропонін.
44. Молекулярні механізми м'язового скорочення. Роль іонів Ca^{2+} в регуляції скорочення та розслаблення м'язів.
45. Біоенергетика м'язової тканини; джерела АТФ; роль креатинфосфату в забезпеченні енергії м'язового скорочення.
46. Будова та функції колагену. Етапи синтезу колагену.
47. Біологічна роль слини. Фізико-хімічні властивості та міцелярна будова слини (схема міцели).
48. Органічні та неорганічні компоненти слини, загальна характеристика. Захисні механізми слини. Буферні системи ротової рідини.
49. Регуляція і механізм секреції слини. Форми порушення слиновиділення.

50. Гінгівальна рідина, хімічний склад, біологічна роль. Клінічна оцінка складу гінгівальної рідини.
51. Емаль, хімічний склад. Білки емалі, загальна характеристика, біологічна роль.
52. Неорганічні компоненти емалі. Біохімічні механізми мінералізації емалі.
53. Дентин, особливості хімічного складу. Типи дентину.
54. Цемент, особливості хімічного складу.
55. Пульпа зуба, функції, будова.
56. Карієс зубів, загальна характеристика карієсогенних факторів. Біохімічні фактори стійкості зубів до карієсу.
57. Біохімічні основи профілактики та лікування карієсу.
58. Зубний наліт, стадії утворення. Роль мікроорганізмів у формуванні зубного нальоту.
59. Зубний камінь, хімічний склад, механізм утворення.
60. Фтор питної води, значення для виникнення карієсу. Механізм впливу фторування води на резистентність емалі. Флюороз зубів, загальна характеристика.
61. Біохімічні механізми розвитку захворювань тканин пародонта.
62. Біохімія нервової системи: особливості біохімічного складу та метаболізму головного мозку.
63. Енергетичний обмін в головному мозку людини. Значення аеробного окислення глюкози; зміни в умовах фізіологічного сну та наркозу.
64. Біохімія нейромедіаторів; рецептори нейромедіаторів та фізіологічно активних сполук.

Перелік практичних навичок до екзамену.

Статична біохімія. Ензимологія. Біоенергетика.

1. Йодоформна проба на ацетон позитивна. Зробити висновок.
2. Глюкозурія чи фруктозурія дає позитивну реакцію з реактивом Фелінга? Поясніть.
3. Чому по-різному взаємодіють з реактивом Фелінга глюкоза і лактоза з одного боку та сахароза з іншого? Пояснити результати.
4. Про що свідчить позитивна проба на кетонурію? Назвіть кетонів тіла.
5. Запропонуйте реакцію, що дозволить відрізнити пептиди від білків.
6. Оцінити дію на білки сульфату амонію, трихлороцтової та сульфасаліцилової кислот. Дати аргументацію та назвати типи осадження білків.
7. Як і чому зміниться склад нуклеїнових кислот при їх гідролізі? Визначити складові гідролізату. Зробити висновки.
8. Клінічне значення визначення активності амілази та ліпази в сироватці крові. До якого класу ферментів відносяться?
9. Клінічне значення визначення активності креатинфосфокінази в сироватці крові. Ізоформи креатинфосфокінази.
10. Клінічне значення визначення ЛДГ в сироватці крові. Написати реакцію, яку каталізує ЛДГ, назвати ізоформи.
11. Клінічне значення АлАт та АсАт в сироватці крові. До якого класу ферментів відносяться та який кофермент входить до їх складу?
12. Яку ізоформу креатинфосфокінази необхідно визначити в сироватці крові для діагностики інфаркту міокарда. До якого класу належить фермент?
13. Перелічить кардіоспецифічні ферменти, які використовують в ензимодіагностиці інфаркту міокарда.
14. Перелічить гепатоспецифічні ферменти для ензимодіагностики цитолітичного синдрому гепатоцитів.
15. Назвіть ензим – маркер остеогенезу. До якого класу ферментів належить?
16. Назвіть ензим – маркер резорбції кісткової тканини. До якого класу ферментів належить?
17. Причини та наслідки гіпоергозу (енергодефіциту клітини).
18. Клінічне значення визначення лимонної кислоти в біологічному матеріалі.

19. Для діагностики захворювань якого органу визначають креатинфосфокіназу ВВ ізоформу і де?
20. Отруєння чадним газом спричиняє летальний випадок. Інгібітором якого комплексу дихального ланцюга він є?

Динамічна біохімія.

1. Вміст глюкози в сироватці крові. Причини та наслідки гіпер- та гіпоглікемії.
2. Клінічне значення визначення кетонових тіл в сироватці крові і сечі. Причини та наслідки кетозу.
3. Клінічне значення визначення вмісту піровиноградної кислоти в біологічних рідинах.
4. Який нормальний вміст холестеролу в крові людини? Клінічне значення. Причини первинної та вторинної гіперхолестеролемії.
5. Клінічне значення визначення активності амілази та ліпази в сироватці крові. До якого класу ферментів відносяться?
6. Написати трансамінування аланіну з α -кетоглутаровою кислотою. Клінічне значення визначення активності трансаміназ в крові.
7. Клінічне значення визначення активності креатинфосфокінази в сироватці крові. Ізоформи креатинфосфокінази.
8. Клінічне значення визначення ЛДГ в сироватці крові. Написати реакцію, яку каталізує ЛДГ, назвати ізоформи.
9. Причини та наслідки гіперлактатемії.
10. Причини глюкозурії. Нирковий поріг для глюкози.
11. Намалювати глікемічні криві глюкозотолерантного тесту в нормі та прихованому цукровому діабеті.
12. Клінічне значення визначення HbA1c (глікозильованого гемоглобіну).
13. Біохімічна діагностика типів гіперліпопротеїнемії за ВООЗ.
14. Клінічне значення визначення концентрації сечовини в сироватці крові.
15. Добова екскреція сечовини. Клінічне значення.
16. Причини та наслідки гіперамоніемії.
17. Причини гіпо- та гіперкреатиніемії.
18. Причини гіпо- та гіперкреатиніурії.
19. Причини порфірії. Намалювати схему синтезу гема.
20. При якому захворюванні проба Фелінга (FeCl_3) в сечі позитивна?
21. Біохімічна діагностика цукрового діабету.
22. Вміст сечової кислоти в сироватці крові. Клінічне значення аналізу.

Функціональна біохімія.

1. Визначення кислотності шлункового вмісту: загальної кислотності, вільної та зв'язаної соляної кислоти.
2. Виявлення в шлунковому вмісті патологічних компонентів: молочної кислоти, "кров'яних пігментів". При яких патологічних станах в шлунку вони виявляються?
3. Кількісна оцінка протеїнограми та загальні закономірності її змін при патологічних процесах (гостре та хронічне запалення, захворювання печінки, нирок)
4. Клінічне значення визначення білків «гострої фази» запалення та їх роль у системі неспецифічної резистентності.
5. Вміст фібриногену в плазмі крові. Клінічне значення аналізу.
6. Біохімічні показники дослідження кислотно-основного стану крові.
7. Норма залишкового азоту (RN) в сироватці крові та його клінічне значення. Види азотемій.
8. Вміст білірубину та його фракцій в сироватці крові. Клінічне значення аналізу.
9. Біохімічна діагностика цитолітичного синдрому гепатоцитів.
10. Біохімічна діагностика холестатичного синдрому.
11. Біохімічна діагностика печінкової недостатності.

12. Біохімічні критерії визначення порушення дезінтоксикаційної функції печінки. Механізми розвитку печінкової енцефалопатії.
13. Біохімічна діагностика порушення швидкості клубочкової фільтрації.
14. Біохімічний аналіз крові у хворого з нирковою недостатністю.
15. Біохімічний аналіз сечі у хворого з нирковою недостатністю.
16. Дослідження патологічних компонентів сечі: протеїнурія, гематурія.
17. Дослідження патологічних компонентів сечі: глюкозурія, кетонурия.
18. Дослідження патологічних компонентів сечі: уробілінурия, білірубінурия.
19. Клініко-біохімічна діагностика колагенозів.
20. Клініко-біохімічна діагностика мукополісахаридозів.
21. Сучасні методи діагностики захворювань кісткової тканини (маркери остеогенезу та резорбції).

Форма підсумкового контролю успішності навчання

- Екзамен

Система поточного та підсумкового оцінювання

Контрольні заходи включають вхідний, поточний та підсумковий

контроль.

Вхідний контроль проводиться на початку вивчення «Біологічної та біоорганічної хімії» з метою визначення готовності здобувачів вищої освіти до її засвоєння. Контроль проводиться за допомогою тестових завдань.

Поточний контроль проводиться науково-педагогічними працівниками кафедри біологічної та біоорганічної хімії під час практичних занять. Поточний контроль проводиться у формі усного опитування, вирішення ситуаційних завдань, письмового контролю, письмового або програмного комп'ютерного тестування на практичних заняттях. Поточний контроль здійснюється науково-педагогічним працівником систематично, під час проведення кожного практичного заняття.

Форми проведення поточного контролю під час практичних занять на кафедрі біологічної та біоорганічної хімії:

- Усне опитування. Перевірка відповідей на питання під час самостійної підготовки до практичного заняття.
- Вирішення тестів I та II рівнів та тестів до інтегрованого тестового іспиту «Крок 1» з поясненням правильної відповіді.

На кожному практичному занятті успішність кожного здобувача вищої освіти оцінюється за чотирибальною (традиційною) шкалою.

Екзамен – форма підсумкового контролю засвоєння здобувачем вищої освіти теоретичного та практичного матеріалу з «Біологічної та біоорганічної хімії».

Загальна характеристика контрольних заходів

Підсумкове оцінювання результатів навчання з «Біологічної та біоорганічної хімії» здійснюється за єдиною 200 бальною шкалою. Оцінка здобувача освіти відповідає відношенню встановленого при оцінюванні рівня сформованості професійних і загальних компетентностей до запланованих результатів навчання (у відсотках). При цьому використовуються стандартизовані узагальнені критерії оцінювання знань здобувачів вищої освіти, що висвітлені у «Положенні про організацію і методiku оцінювання навчальної діяльності здобувачів вищої освіти в Полтавському державному медичному університеті»:

https://www.pdmu.edu.ua/storage/department-npr/docs_links/NMQ6RVrpAGYuKpw1JoSJaApnMMMwbKdxQN9FC2hu.pdf

Проведення екзамену

Здобувачі вищої освіти отримують білети. Для екзамену білет складається із 3 питань (2 теоретичних та 1 – практичне), кожне питання оцінюється за традиційною, 4-бальною оцінкою. Потім, розраховується середнє арифметичне із трьох відповідей. Перелік теоритичний і практичних питань до екзамену вказаний вище і доводиться до здобувачів на початку вивчення біологічної та біоорганічної хімії. ТЕСТИ – 4 питання

Перед проведення екзамену розраховується середній бал здобувача вищої освіти: сума всіх оцінок за всі практичні заняття, розділена на кількість занять. До екзамену допускаються здобувачі вищої освіти, що відвідали всі лекційні і практичні заняття або відпрацювали пропущені заняття у встановленому порядку, виконали усі вимоги навчального плану і маєть середній бал не менше 3,0. Здобувач вищої освіти зобов'язаний перескладати «2», у разі, якщо середній бал поточної успішності за дисципліну не досягає мінімального (3,0 бали).

Екзамен здобувачі складають у період літньої екзаменаційної сесії, що передбачена навчальним планом та згідно «Положення про організацію і методику оцінювання навчальної діяльності здобувачів вищої освіти в Полтавському державному медичному університеті»:

https://www.pdmu.edu.ua/storage/department-npr/docs_links/NMQ6RVrpAGYuKpw1JoSJaApnMMMwbKdxQN9FC2hu.pdf

Екзамен проводиться згідно розкладу, який затверджує перший проректор з науково-педагогічної роботи. Розклад екзаменів доводиться до відома науково-педагогічних працівників кафедри біологічної та біоорганічної хімії і здобувачів вищої освіти не пізніше, ніж за місяць до початку екзаменаційної сесії.

Перед екзаменом кафедра біологічної та біоорганічної хімії обов'язково організовує проведення консультацій. Графік передекзаменаційних консультацій, час і місце проведення екзамену кафедра доводить до відома здобувачів вищої освіти не пізніше, ніж за 2 тижні до початку екзаменаційної сесії.

Екзамен приймають екзаменатори, особовий склад яких затверджує ректор наказом про проведення семестрового контролю у відповідному навчальному семестрі, не пізніше ніж за місяць до початку заліково-екзаменаційної сесії.

До екзамену допускаються здобувачі вищої освіти, які не мають невідпрацьованих пропущених аудиторних занять, мають середній бал поточної успішності, не менший, ніж 3,0.

Здобувачі вищої освіти які під час вивчення «Біологічної та біоорганічної хімії» мали середній бал поточної успішності від 4,50 до 5,0, або є переможцями олімпіади з біологічної та біоорганічної хімії звільняються від складання екзамену і автоматично (за згодою) отримують підсумкову оцінку відповідно до додатку 1 «Положення про організацію і методику оцінювання навчальної діяльності здобувачів вищої освіти в Полтавському державному медичному університеті»:

https://www.pdmu.edu.ua/storage/department-npr/docs_links/NMQ6RVrpAGYuKpw1JoSJaApnMMMwbKdxQN9FC2hu.pdf

Здобувач освіти, якого звільнено від складання екзамену, обов'язково має бути присутнім на екзамені. У разі незгоди з оцінкою, зазначена категорія здобувачів вищої освіти складає екзамен за загальними правилами.

Алгоритм проведення екзамену:

1. Вирішити 20 завдань з бази інтегрованого тестового іспиту «Крок 1» у комп'ютерному форматі. Кожне завдання оцінюється в 1 бал (максимальна кількість набраних балів - 20).
2. Дати відповідь на 2 теоретичні питання та одне практичне (максимально 20 x 3=60 балів).

Максимальна кількість набраних балів за екзамен – 80, мінімальна – 50.

Складання екзамену проводиться відкрито і гласно. Оцінки, одержані під час екзамену особами, що атестуються, виставляються до екзаменаційних відомостей та до індивідуальних планів здобувачів вищої освіти.

Результат складання екзамену вноситься у «Відомості успішності здобувачів вищої освіти з дисципліни» та скріплюється підписами екзаменатора та завідувача кафедрою. Після чого результати складання екзамену оголошуються здобувачам вищої освіти.

Крім цього, результати складання екзамену виставляються в «Журнал обліку відвідування та успішності здобувачів вищої освіти» та індивідуальний навчальний план здобувача вищої освіти.

Перескладання екзамену дозволяється не більше двох разів. Здобувачі, які не пересклали екзамен у встановлений термін, підлягають відрахуванню з числа здобувачів вищої освіти університету.

Методи навчання

- **Вербальні**, в тому числі, із застосуванням технологій дистанційного навчання (платформа ZOOM): лекція, пояснення, розповідь, бесіда, інструктаж, вирішення ситуаційних задач.
- **Наочні** (спостереження, ілюстрація та демонстрація лабораторних дослідів).
- **Практичні** (виконання лабораторно-практичних робіт, проведення наукового експерименту у науково-дослідній лабораторії).
- **Методи перевірки й оцінювання знань, умінь і навичок.**

Форми та методи оцінювання

Форми оцінювання включають вхідний, поточний та підсумковий контроль змістових модулів та екзамен.

Методи оцінювання:

Усне опитування дає змогу контролювати не лише знання, а й вербальні здібності, сприяє виправленню мовленнєвих помилок. Відтворення матеріалу сприяє кращому його запам'ятовуванню, активному використанню наукових понять, що неможливо без достатнього застосування їх у мовленні. Використовується на практичних заняттях. При усному опитуванні використовуються наступні види запитань: *репродуктивні* (передбачають відтворення вивченого); *реконструктивні* (потребують застосування знань і вмінь у дещо змінених умовах); *творчимі* (застосування знань і вмінь у значно змінених, нестандартних умовах, перенесення засвоєних принципів доведення на виконання складніших завдань). Крім цього, питання бувають основними, додатковими й допоміжними.

Письмове опитування допомагає з'ясувати рівень засвоєння матеріалу, але слід виключати можливість списування і ретельно слідкувати за здобувачами вищої освіти під час цього опитування. Письмові роботи потребують досить великої кількості часу викладача для перевірки. Використовується при проведенні практичних занять.

Тестування як стандартизований метод оцінювання, який відповідає новим цілям і завданням вищої медичної освіти та сприяє індивідуалізації й керованості навчального процесу і покликаний забезпечити якість підготовки майбутнього лікаря. Тести різного рівня складності використовуються для оцінки початкового, поточного та підсумкового рівня знань.

Метод самоконтролю. Він дозволяє здобувачам вищої освіти усвідомити свої помилки, виправити їх та зрозуміти, для чого необхідне оволодіння певними знаннями.

Метод самооцінки. Передбачає об'єктивне оцінювання здобувачами вищої освіти досягнутих результатів.

Методичне забезпечення

1. Календарно-тематичні плани лекцій та практичних занять.
2. Силабус, навчально-контролюючі комп'ютерні програми для тестового контролю знань здобувачів вищої освіти з кожної теми практичного заняття, змістовних модульних контролів, підсумкового контролю змістового модулю, екзамену.
3. Рекомендована література.
4. Тести різних рівнів складності.
5. Тести з банку інтегрованого іспиту «Крок 1».
6. Мультимедійні презентації лекцій.

Рекомендована література

Базова (наявна в бібліотеці ПДМУ)

1. Біологічна хімія : підручник / Губський Ю.І., Ніженковська І.В., Корда М.М. [та ін.] : за ред. І.В. Ніженковської. – Вінниця : Нова Книга, 2021. – 648 с.
2. Біологічна і біоорганічна хімія : підручник Кн. 1 : Біоорганічна хімія / Б. С. Зіменковський [та ін.] ; ред.: Б. С. Зіменковський, І. В. Ніженковська. - 3-те вид., випр. - Київ : Медицина, 2022. - 272 с.
3. Біологічна і біоорганічна хімія: у 2 кн.: підручник. Кн. 2 Біологічна хімія / [Губський Ю.І., Ніженковська І.В., Корда М.М. та ін.]; за ред. Ю.І. Губського. - 3-те вид., випр. - Київ : Медицина, 2021. - 544 с.

Допоміжна

1. Біологічна та біоорганічна хімія (збірник тестових завдань) навч. посіб. для здобувачів вищої освіти зі спеціальностей «Медицина», «Педіатрія», «Стоматологія»/ [Непорада К.С., Тарасенко Л.М., Нетюхайло Л.Г. та ін.]. – Полтава, 2021 – 180 с.
2. Клінічна біохімія: текст і кольорові ілюстрації: 7-е видання / Майкл Мерфі, Раджив Шривастава, Кевін Дінс.- Київ : Медицина, 2024. – 191 с.
3. Скоробогатова З.М. Біохімія:короткий курс. Частина 1. : навч.посіб./ М.А. Сташкевич, А.Г. Матвієнко. – Київ, Біокомпозит, 2021. – 148 с.
4. Скоробогатова З.М. Біохімія:короткий курс. Частина 2. : навч.посіб./ М.А. Сташкевич, А.Г. Матвієнко. – Київ, Біокомпозит, 2021. – 148 с.

Інформаційні ресурси

<https://www.pdmu.edu.ua>

<https://mon.gov.ua/ua>

<https://www.youtube.com/@moleculaclub3549>

<https://www.youtube.com/@user-ok1nobuu3t>

<https://www.youtube.com/@cikavanauka>

<https://www.youtube.com/watch?v=r0Ywuf2y-sY>

<https://onlinelearning.hms.harvard.edu/hmx/courses/biochemistry/>

<https://www.sqadia.com/categories/biochemistry>

<https://biochem.zsmu.zp.ua/rabota-kafedryi/zavantazhiti/leksiyyi>

<https://studfile.net>

<http://acclmu.org.ua/ru/pidruchnyk-klinichna-biohimiya-2013-rozdil-1/>

www.essuir.sumdu.edu.ua

<https://cosmolearning.org/courses/biochemistry-i/video-lectures/>

<https://podcasts.ox.ac.uk/keywords/biochemistry>

<https://www.studocu.com/latam/document/universidad-de-el-salvador/bioquimica/lecture-notes-clinical-biochemistry-9th-ed-booksmedicos/11891840>

Офіційні сайти вищих навчальних медичних закладів України:

1. Буковинський державний медичний університет - <https://www.bsmu.edu.ua> – Чернівці.
2. Вінницький національний медичний університет ім. М.І. Пирогова - <https://www.vnmdu.edu.ua> – Вінниця.
3. Донецький національний медичний університет - <https://dnmu.edu.ua> – Кропивницький.
4. Дніпровський державний медичний університет - <https://dmu.edu.ua/ua/> - Дніпро.
5. Запорізький державний медичний університет - <https://zsmu.edu.ua> – Запоріжжя.
6. Івано-Франківський національний медичний університет - <https://ifnmu.edu.ua/uk> – Івано-Франківськ.

7. Львівський національний медичний університет ім. Данила Галицького - <https://new.meduniv.lviv.ua> – Львів.
8. Луганський державний медичний університет - <https://www.lsmu.edu.ua> – Рівне.
9. Національний медичний університет ім. О.О. Богомольця - <https://nmu.ua> - Київ.
10. Одеський Національний медичний університет – <https://onmedu.edu.ua> – Одеса.
11. Тернопільський національний медичний університет ім. І.Я. Горбачевського - <https://www.tdmu.edu.ua> – Тернопіль.
12. Харківський національний медичний університет - <https://knmu.edu.ua> – Харків.

Розробники силабуса:

зав. кафедри біологічної та
біоорганічної хімії, д.мед.н., професор

Каріне НЕПОРАДА

к.біол.н., доцент кафедри біологічної та
біоорганічної хімії

Марина БІЛЕЦЬ

к.мед.н., доцент кафедри біологічної та
біоорганічної хімії
органічної хімії

Андрій МИКИТЕНКО